

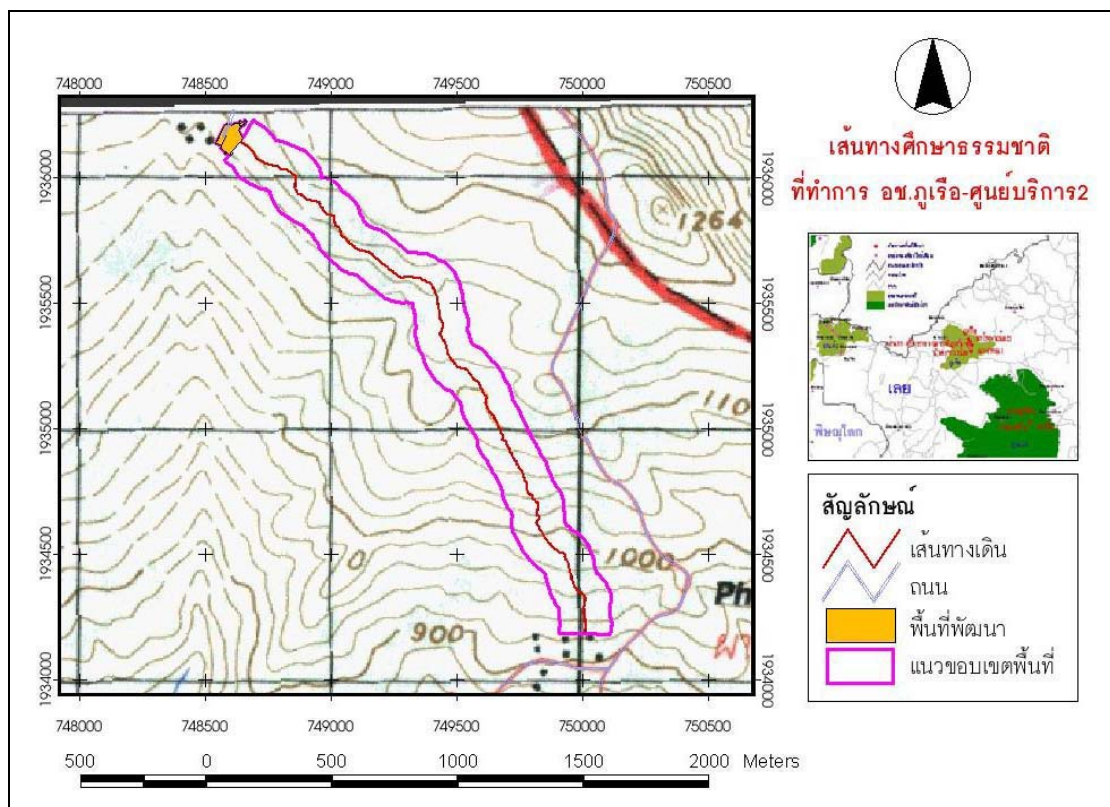

ภาพที่ 88-2: สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติผาเตลีน จังหวัดเลย

89) เส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2 ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 17 องศา 30 ลิปดา 2 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 101 องศา 20 ลิปดา 16 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 748572.38 และ 1936167.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติภูเรือ ท้องที่อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย โดยเดินทางจากตัวเมืองเลยไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 203 ระยะทางประมาณ 48 กิโลเมตร ถึงตัวอำเภอภูเรือ จากนั้นเดินทางต่อไปอีก 4 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ จุดเริ่มต้นของเส้นทางอยู่บริเวณลานกางเต็นท์ภูสน ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติภูเรือประมาณ 3 กิโลเมตร มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 66 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ จุดชมวิวยาวไหล่น้อย ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 1.30 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2 ปรากฏตามภาพที่ 89-1

ภาพที่ 89-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2 จังหวัดเลย

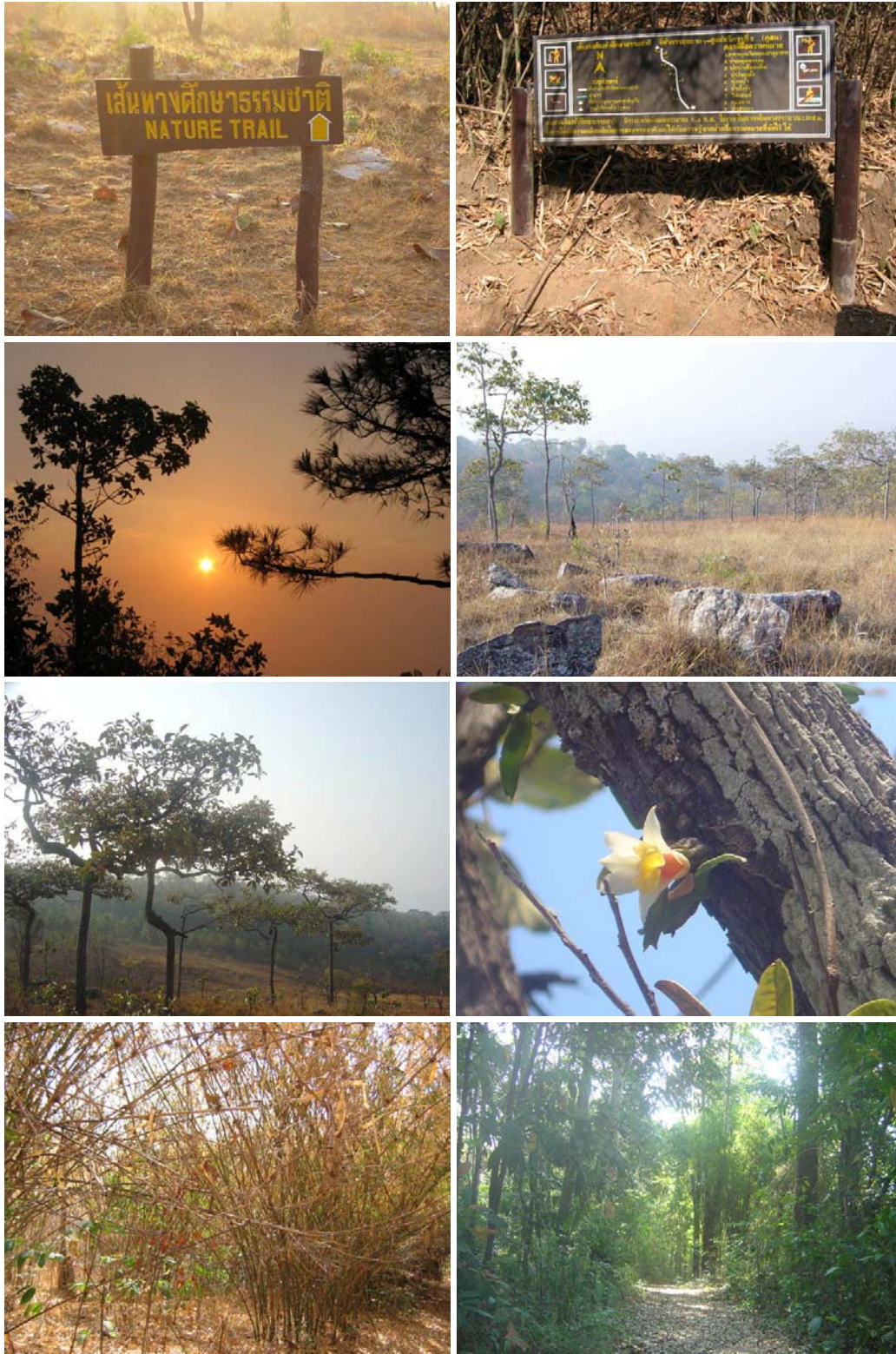
- ลักษณะพื้นที่

เส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2 มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 532,496.87 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 11,116.76 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 521,380.11 ตารางเมตร ลักษณะเส้นทางเป็นแบบวงรอบแต่จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดอยู่คนละบริเวณ มีระยะทางทั้งหมด 2,795 เมตร มีความกว้างประมาณ 0.50 เมตร เส้นทางยังไม่มีมีการปรับผิวทาง มีความลาดชันโดยเฉลี่ย 15.58 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นทางเดินลงเขาเกือบตลอดทั้งเส้นทาง สภาพป่าในช่วง 300 เมตรแรก เป็นป่าสนเขา จากนั้นจะผ่านสวนหินพาลี แล้วเข้าสู่ป่าดิบเขาจนถึงบริเวณลานสาวเอ้ สภาพป่าจึงเปลี่ยนเป็นป่าสนเขาอีกครั้ง จนถึงประมาณระยะที่ 1500 เมตร จึงเริ่มเข้าสู่ป่าดิบแล้ง เมื่อถึงระยะที่ 2,000 เมตร สภาพป่าเปลี่ยนเป็นป่าเบญจพรรณ ตลอดเส้นทางมีการปกคลุมของเรือนยอดโดยเฉลี่ย 24.41 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร เฉลี่ย 5.57 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร จากการทดสอบความคงทนของผิวดินในบริเวณพื้นที่กิจกรรม พบว่า มีความคงทนของดินต่อการเหยียบย่ำอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่า 6.83 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แต่มีความยืดหยุ่นของเนื้อดินอยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่า 0.81 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร มีความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 25.00 เปอร์เซ็นต์ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 55 ชนิด เช่น นกเขาไฟ (*Streptopelia tranquebaric*) เหยี่ยวนกเขาชิศรา (*Accipiter badius*) นกพญาไฟคอเทา (*Pericrocotus solaris*) และนกยอดหญ้าสีเทา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสพบเห็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ กระรอกหลากสี (*Callosciurus finlaysonii*) และกระเล็นขนปลายหูสั้น (*Tamiops macclllandii*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 89 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และไม่มีโอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับสูงมากเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของ การใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2 เป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น ถ่ายภาพ ชมทิวทัศน์ และศึกษาธรรมชาติ (พรรณไม้ ดูนก เป็นต้น) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี

0.0450 ขึ้น ต่อพื้นที่ 10ตารางเมตร เช่นเดียวกับปริมาณร่องรอยซีดเขียวซึ่งมีอยู่ในระดับต่ำมาก โดยพบ 0.3936 รอย ต่อระยะทาง 100 เมตร และปริมาณรากไม้ที่โผล่พื้นผิวดินซึ่งมีอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 3.64 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน โดยมีปริมาณร่องรอยการพังทลายของดินอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 6.29 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน ไม่พบร่องรอยการหักเด็ดกิ่งไม้ ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย และการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว โดยในเส้นทางมีป้ายสื่อความหมายไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ แต่สภาพโดยรวมของป้ายสื่อความหมายค่อนข้างทรุดโทรมไม่ได้รับการบำรุงรักษา และไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำในเส้นทาง สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2 ปรากฏตามภาพที่ 89-2

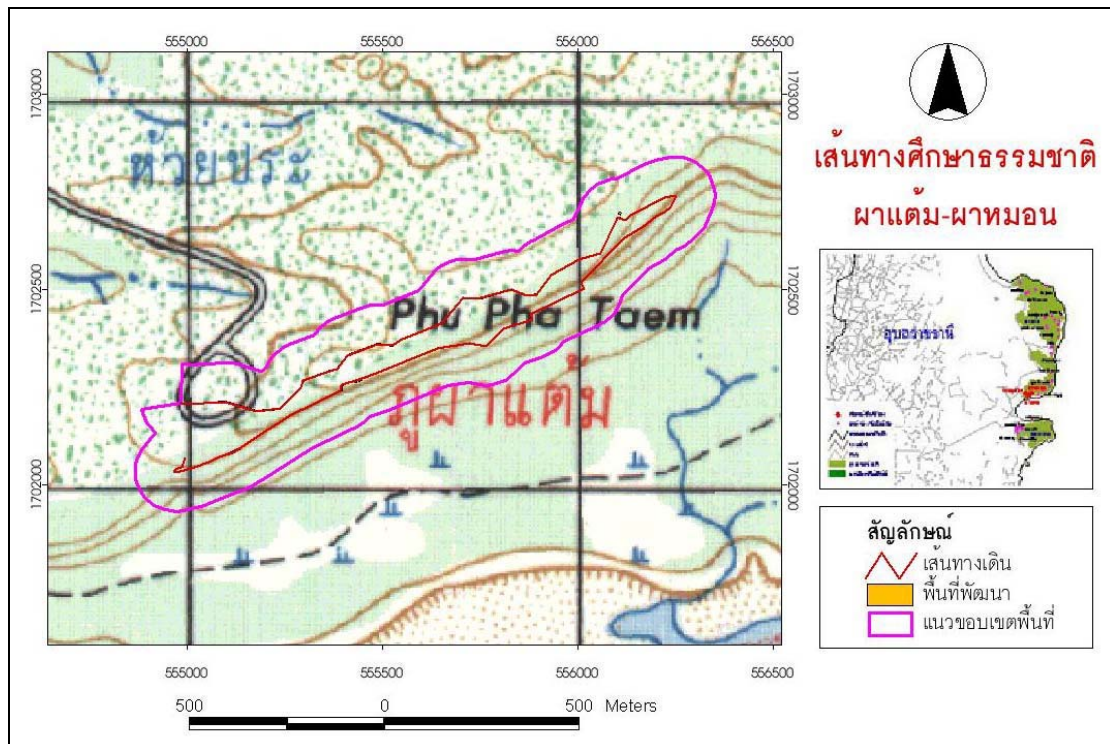

ภาพที่ 89-2: สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่ทำการ อช.ภูเรือ-ศูนย์บริการ 2 จังหวัดเลย

90) เส้นทางศึกษารวมชาติผาแต้ม-ผาหมอน

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เส้นทางศึกษารวมชาติผาแต้ม-ผาหมอน ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 15 องศา 24 ลิปดา 11 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 105 องศา 31 ลิปดา 8 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 1201150.88 และ 1713251.25) ในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ท้องที่อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี การเดินทางโดยใช้เส้นทางตัวเมืองอุบลราชธานีไปยังอำเภอโขงเจียม ระยะทางประมาณ 80 กิโลเมตร เดินทางไปตามเส้นทางยุทธศาสตร์สายโขงเจียม-เขมรรัฐ 15 กิโลเมตร เลี้ยวขวาไปอีก 5 กิโลเมตร จะถึงภูผาขาม ท้องที่บ้านหนองผือน้อย ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม ซึ่งเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานแห่งชาติผาแต้ม เส้นทางศึกษารวมชาติผาแต้ม-ผาหมอนห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ ประมาณ 2 กิโลเมตร สามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 39 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ จุดชมวิวผาหมอน ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 0.32 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษารวมชาติผาแต้ม-ผาหมอน ปรากฏตามภาพที่ 90-1

ภาพที่ 90-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษารวมชาติผาแต้ม-ผาหมอน
จังหวัดอุบลราชธานี

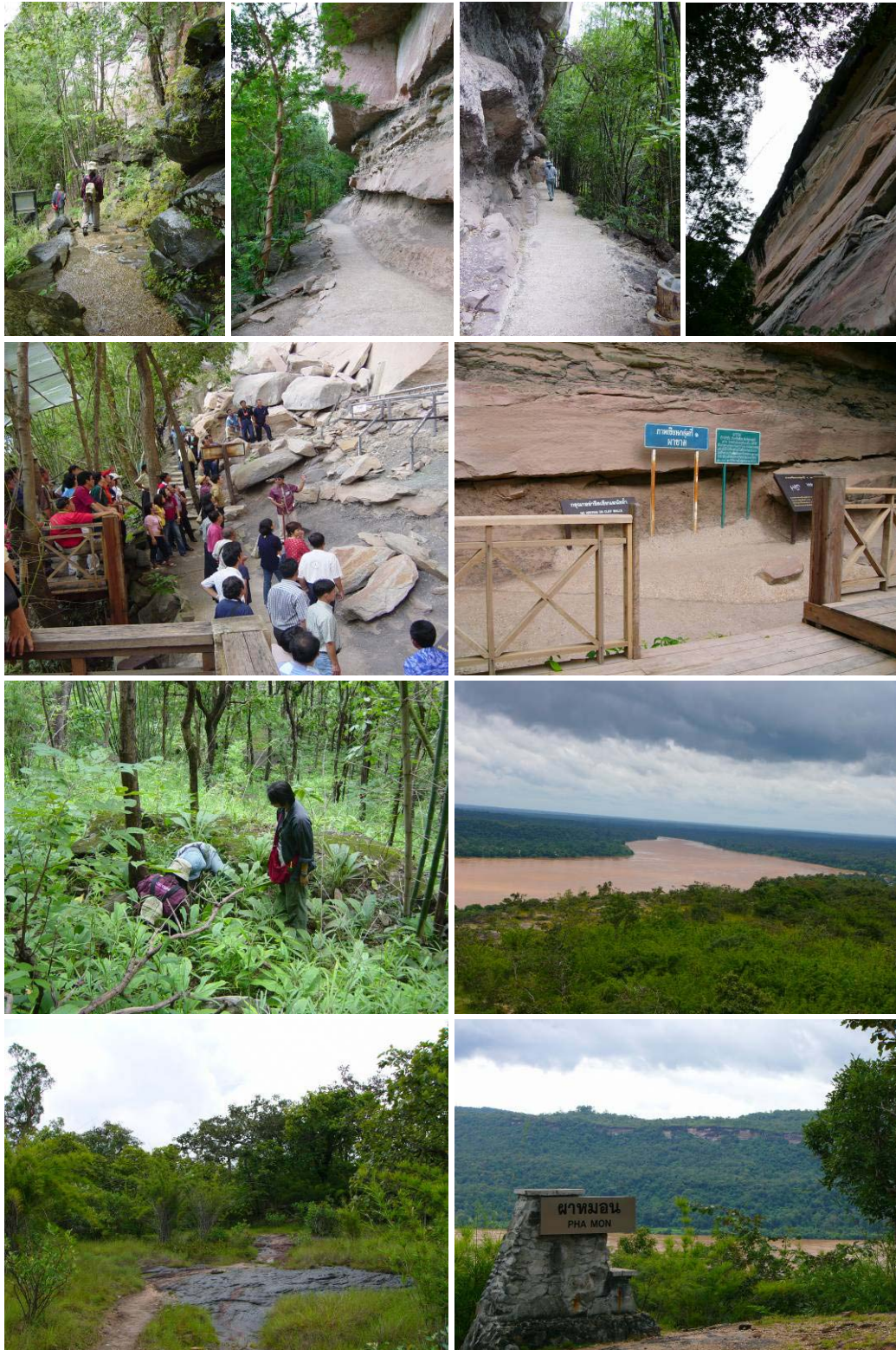
- ลักษณะพื้นที่

เส้นทางศึกษาธรรมชาติผาแต้ม-ผาหมอน มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 435,952.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 3,219.04 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 432,732.96 ตารางเมตร ลักษณะเส้นทางเป็นวงรอบแต่มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดอยู่คนละบริเวณ โดยจุดเริ่มต้นของเส้นทางเริ่มจากจุดชมวิวผาแต้มไปสิ้นสุดที่จุดชมวิวผาหมอน มีระยะทางประมาณ 1,759 เมตร ผิวดินได้รับการปรับโดยใช้คอนกรีตเกือบตลอดเส้นทาง มีความลาดชันโดยเฉลี่ย 18.06 เปอร์เซ็นต์ มีลักษณะเป็นเส้นทางได้ชะง่อนผา ด้านขวาเส้นทางมีภาพเขียนสียุคก่อนประวัติศาสตร์ ประมาณ 300 ภาพ แบ่งเป็น 3 จุด ส่วนด้านซ้ายมือเปิดกว้างสามารถมองเห็นวิวแม่น้ำโขง สภาพพืชพรรณโดยรวมเป็นป่าเบญจพรรณ บรรยากาศในเส้นทางค่อนข้างร่มรื่นมีการปกคลุมของเรือนยอดโดยเฉลี่ย 69.42 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร เฉลี่ย 2.45 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร จากการทดสอบความคงทนของผิวดินในบริเวณพื้นที่กิจกรรม พบว่า มีความคงทนของดินต่อการเหยียบย่ำอยู่ในระดับสูง โดยมีค่า 1.95 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร เช่นเดียวกับความยืดหยุ่นของเนื้อดินที่มีอยู่ในระดับสูง โดยมีค่า 2.37 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร มีความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 35.27 เปอร์เซ็นต์ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ จากการสำรวจพบเฉพาะนกจำนวน 16 ชนิด เช่น นกโพระดกธรรมดา (*Megalaima lineate*) นกแอ่นตะโพกขาวหางแฉก (*Apus pacificus*) และนกปลีกล้วยเล็ก (*Arachnothera longirostra*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 90 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และไม่มีโอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของ การใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติผาแต้ม-ผาหมอน เป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น ถ่ายภาพ ชมทิวทัศน์ ศึกษาศาสตร์ (พรรณไม้ ดูนก เป็นต้น) และศึกษาประวัติศาสตร์ เป็นต้น จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.2392 ชิ้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร มีปริมาณร่องรอยขีดเขียนอยู่ในระดับต่ำ โดยพบ 1.9329 รอยต่อระยะทาง 100 เมตร มีปริมาณร่องรอยการหักเด็ดกิ่งไม้อยู่ในระดับต่ำมาก โดยพบ 0.5117 รอยต่อระยะทาง 100 เมตร เช่นเดียวกับปริมาณร่องรอยการชะล้างพังทลายของดิน และ

ปริมาณรากไม้ที่โผล่พ้นผิวดินที่มีอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 0.70 และ 1.31 ตามลำดับของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการน้กห้องเที่ยว พบว่า มีการปรับผิวทางเดินเกือบตลอดเส้นทาง จัดทำป้ายสื่อความหมายเป็นระยะ ๆ และมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ถังขยะ และราวกันตกตลอดเส้นทาง ในเส้นทางนี้ไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำตลอดเส้นทาง แต่มีนักสื่อความหมายพาชมภาพเขียนโบราณเฉพาะในบริเวณจุดแรก ซึ่งเป็นจุดที่มีภาพเขียนขนาดใหญ่ และมีการจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่มาชมภาพเขียน สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติผาแต้ม-ผาหมอนปรากฏตามภาพที่ 90-2

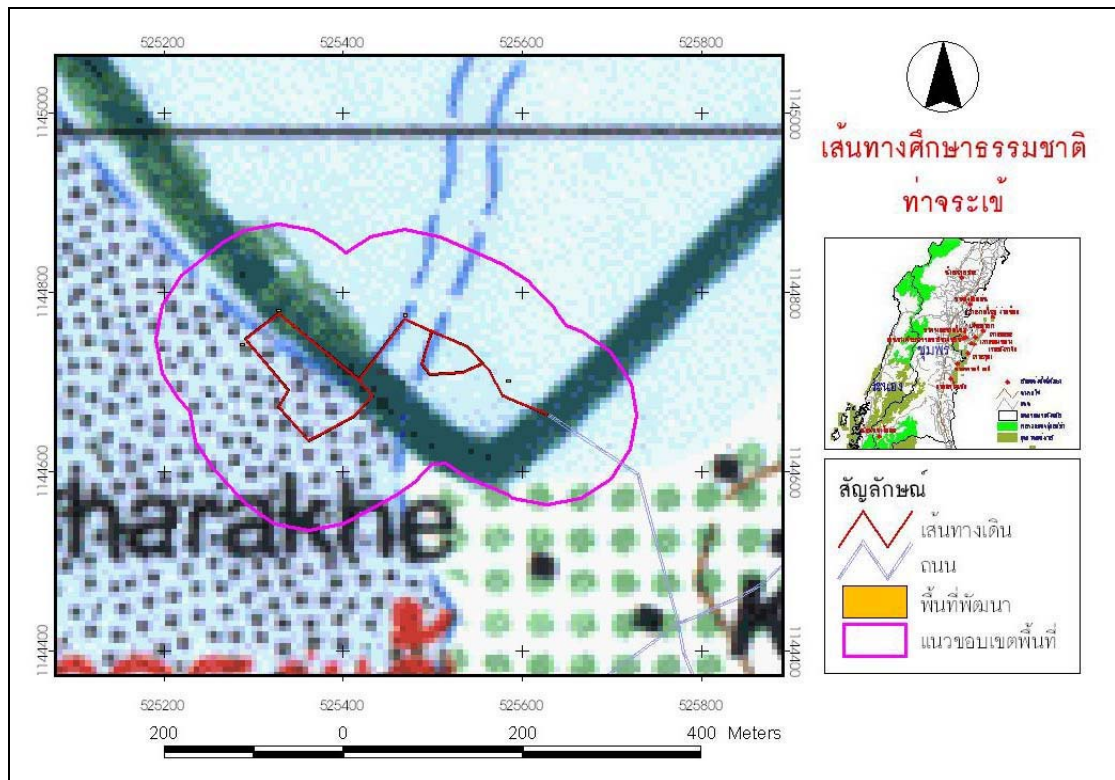

ภาพที่ 90-2: สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติผาแต้ม-ผาหมอน
จังหวัดอุบลราชธานี

91) เส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าเส้นทางศึกษาธรรมชาติอ่าวทุ่งคา ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 10 องศา 21 ลิปดา 29 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 13 ลิปดา 49 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 525551.00 และ 1144718.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ท้องที่ตำบลทรายรี อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร สามารถเข้าถึงโดยใช้เส้นทางจากตัวเมืองชุมพรเดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข 4001 เมื่อถึงทางแยกไปตามหมายเลขทางหลวง 4119 หรือเลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 4098 ซึ่งสามารถเดินทางไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะชุมพรได้ทั้งสองทาง เส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้ ตั้งอยู่ด้านหลังศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ของอุทยานแห่งชาติฯ สามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติ ใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 35 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุดคือ หาดทุ่งมะขาม ซึ่ง อยู่ห่างออกไปประมาณ 2.28 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้ปรากฏตามภาพที่ 91-1

ภาพที่ 91-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ของเส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้ จังหวัดชุมพร

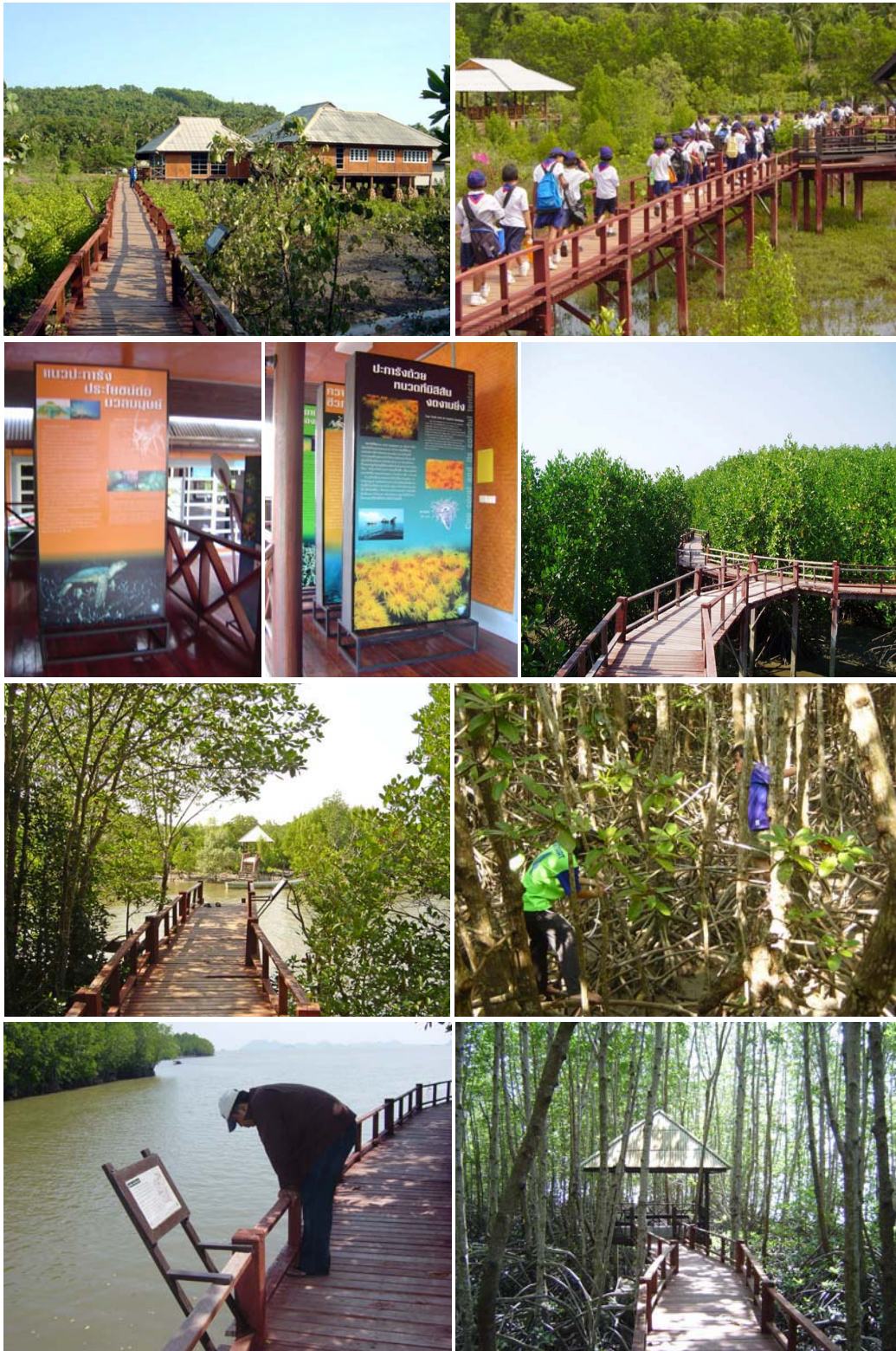
- ลักษณะพื้นที่

เส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้ มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 135,209.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 1,711.00 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 133,498.00 ตารางเมตร มีลักษณะเป็นเส้นทางศึกษาธรรมชาติที่สร้างเป็นสะพานไม้ยกระดับ (boardwalk) มีความกว้างประมาณ 2 เมตร มีความยาวประมาณ

883.5 เมตร โดยเส้นทางแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งมีลักษณะเป็นวงรอบบรรจบ (loop) มีระยะทางทั้งหมดประมาณ 883.5 เมตร ในช่วงแรกเป็นเส้นทางเชื่อมต่อมาจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยว โดยมีศาลาพักบริเวณต้นทาง 1 จุด และบริเวณใกล้ปากแม่น้ำ 1 จุด สภาพพืชพรรณเป็นป่าชายเลน พันธุ์ไม้ที่พบทั่วไป เช่น โกงกางใบใหญ่ (*Rhizophora mucronata*) โปรงแดง (*Ceriops tagal*) และตาตุ่มทะเล (*Excoecaria agallocha*) เป็นต้น ส่วนเส้นทางช่วงที่ 2 ตั้งอยู่อีกฝั่งหนึ่งของลำน้ำ ผู้ที่จะเข้าไปเยี่ยมชมสามารถเดินข้ามสะพานแขวนซึ่งทางอุทยานแห่งชาติได้จัดสร้างไว้ โดยในบริเวณเส้นทางส่วนที่ 2 มีลักษณะเป็นวงรอบเช่นเดียวกัน แต่มีความยาวมากกว่า และผ่านทัศนียภาพมีหลากหลายมากกว่าในช่วงแรก โดยในช่วงเริ่มต้นเส้นทางส่วนที่สอง เป็นเส้นทางที่เลียบบากแม่น้ำ บริเวณสุดปลายทางมีศาลานั่งสำหรับชมทิวทัศน์ และวิถีชีวิตของชาวประมงในบริเวณนั้น ถัดเข้าไปด้านในของป่าชายเลน จะพบทั้งบริเวณที่เป็น ป่าชายเลนอายุน้อย ป่าโกงกาง ซึ่งมีความสวยงามและเป็นธรรมชาติ บรรยากาศในเส้นทางค่อนข้างร่มรื่น มีการปกคลุมของเรือนยอดโดยเฉลี่ย 62.50 เปอร์เซ็นต์ ไม่มีปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 51 ชนิด เช่น นกหัวขวานสามนิ้วหลังทอง (*Dinopium javanense*) นกโพระดกธรรมดา (*Megalaima lineata*) นกกระเต็นน้อยธรรมดา (*Alcedo atthis*) และนกตบยุงยักษ์ (*Eurostopodus macrotis*) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสพบเห็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ ลิงแสม (*Macaca fascicularis*) และค้างแวนถิ่นใต้ (*Semnopithecus obscurus*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 91 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติ พบว่า มีพืชมีพิษ 1 ชนิด ได้แก่ ตาตุ่มทะเล (*Excoecaria agallocha*) แต่ไม่พบว่ามีสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และมีโอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติประมาณ 12 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับสูงมากเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้ เป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น ถ่ายภาพ ชมทิวทัศน์ และศึกษารวมชาติ (พรรณไม้ ดูนก เป็นต้น) ผู้ที่เข้าไปใช้ประโยชน์เส้นทางศึกษาธรรมชาติเส้นนี้ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเยาวชนที่เข้าไปศึกษาธรรมชาติและกลุ่มนักท่องเที่ยวที่รักการศึกษารวมชาติกลุ่มเล็ก ๆ และมาเยือนอย่างต่อเนื่อง จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับน้อย โดยมี 0.3507 ชิ้น ต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร โดยไม่พบร่องรอยผลกระทบอื่น ๆ ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า นอกจากมีการจัดเส้นทางศึกษาธรรมชาติเป็นทางเดินยกระดับแล้ว ระหว่างทางได้มีการจัดทำศาลาที่พักเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ประกอบกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ ด้วย นอกจากนี้ยังพบว่ามีการจัดทำป้ายสื่อความหมายไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ ตลอดเส้นทาง สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้ปรากฏตามภาพที่ 91-2

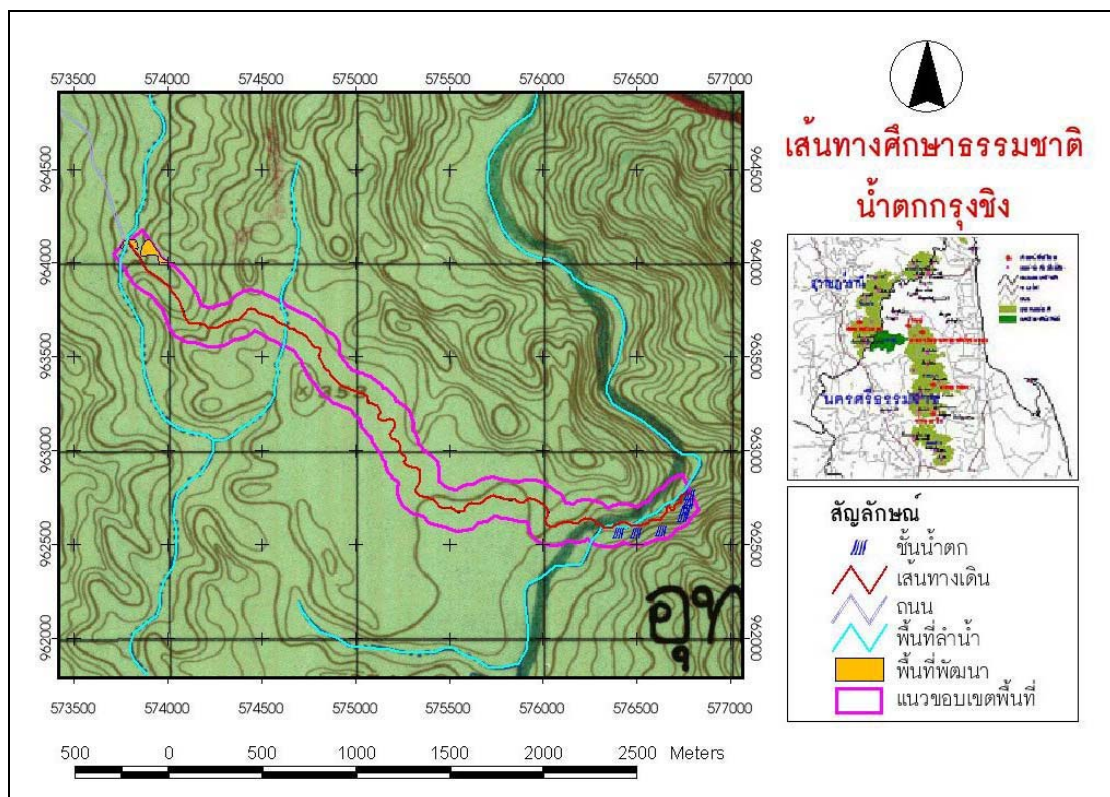

ภาพที่ 91-2: ภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติท่าจระเข้ จังหวัดชุมพร

92) เส้นทางศึกษาระบบนิเวศน้ำตกกรุงชิง

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เส้นทางศึกษาระบบนิเวศน้ำตกกรุงชิง ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 8 องศา 42 ลิปดา 42 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 41 ลิปดา 41 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 576782.63 และ 962753.94) ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาหลวง ท้องที่อำเภอทับปุด จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถเข้าถึงโดยใช้เส้นทางจากตัวเมืองนครศรีธรรมราช โดยใช้ทางหลวงหมายเลข 4016 ผ่านทางเข้าน้ำตกพรมโลก น้ำตกอ้ายเขียว น้ำตกยอดเหลือง เมื่อถึงทางแยกนาหวงให้เลี้ยวซ้าย แล้วเลี้ยวซ้ายอีกครั้งเมื่อถึงบ้านห้วยพาน เข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 4188 รวมระยะทางประมาณ 62 กิโลเมตร มีถนนแยกเข้าสู่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาหลวงที่ 4 (น้ำตกกรุงชิง) อีกประมาณ 8 กิโลเมตร สามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 62 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ น้ำตกกรุงชิง ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของเส้นทางศึกษาระบบนิเวศน้ำตกกรุงชิงแห่งนี้ มีระยะทางห่างออกไปประมาณ 4.00 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาระบบนิเวศน้ำตกกรุงชิงปรากฏตามภาพที่ 92-1

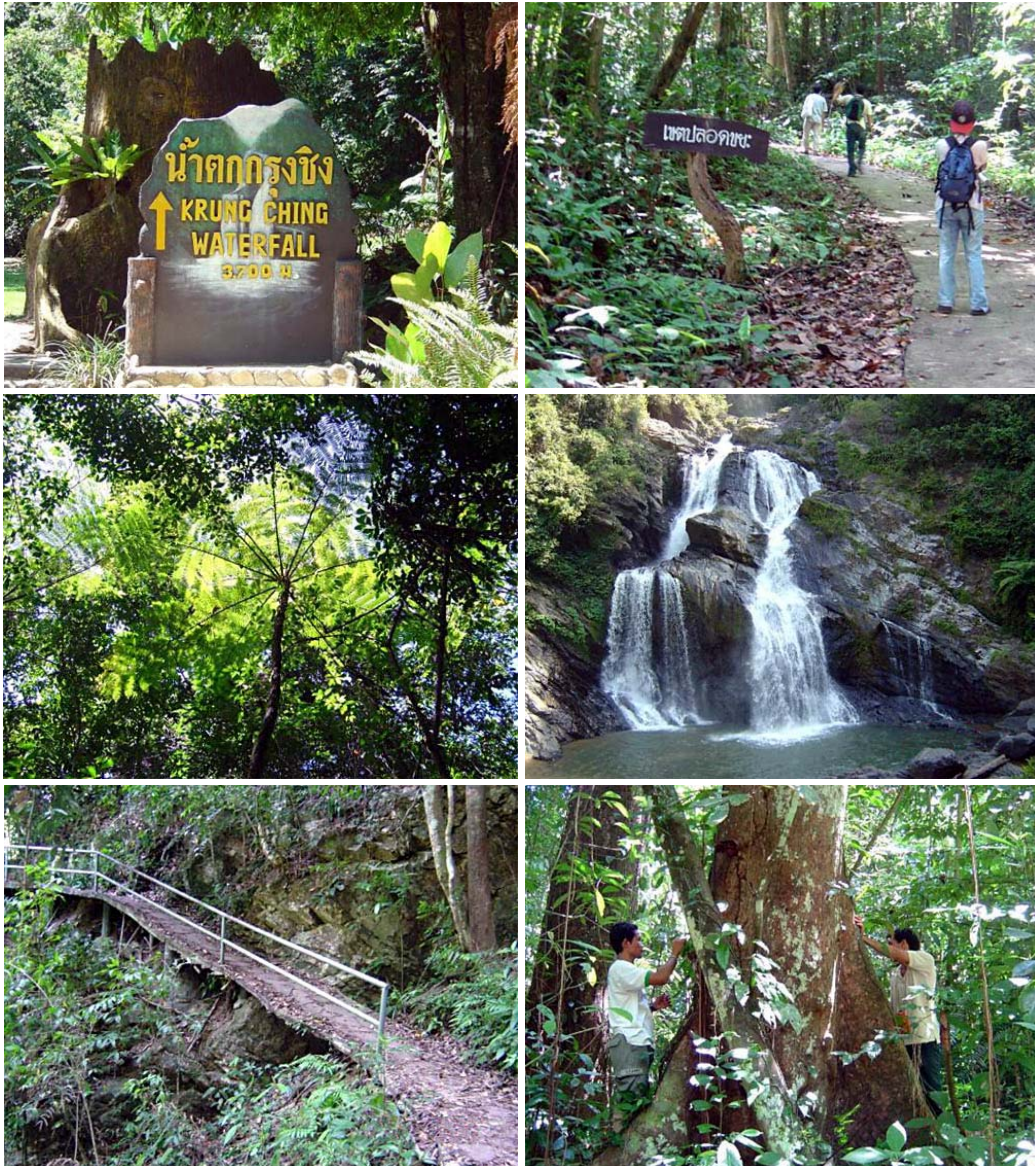
ภาพที่ 92-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาระบบนิเวศน้ำตกกรุงชิง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

- ลักษณะพื้นที่

เส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง พื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งประมาณ 873,588.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 15,014.00 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 858,574.00 ตารางเมตร ลักษณะของเส้นทางเป็นแบบไม่เป็นวงรอบ ต้องเดินย้อนกลับเส้นทางเดิม มีระยะทางทั้งหมด 4,080 เมตร มีการปรับผิวทางโดยใช้คอนกรีตเกือบตลอดเส้นทาง โดยในช่วงแรกเป็นทางเดินขึ้นเขา ระยะทางประมาณ 750 เมตร มีความลาดชันประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ ถัดจากนั้นเป็นทางค่อนข้างราบ จนถึงเส้นทางลงไปชมน้ำตกช่วง 200 เมตรสุดท้ายที่เส้นทางเดินลงเขา มีความลาดชันประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ โดยรวมเส้นทางมีความลาดชันเฉลี่ย 14.36 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมเป็นป่าดิบชื้น บรรยากาศในเส้นทางค่อนข้างร่มรื่น มีการปกคลุมของเรือนยอดโดยเฉลี่ย 72.02 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร เฉลี่ย 16.13 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร จากการทดสอบความคงทนของผิวดินในบริเวณพื้นที่กิจกรรม พบว่า มีความคงทนของดินต่อการเหยียบย่ำอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่า 8.65 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แต่มีความยืดหยุ่นของเนื้อดินอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่า 1.44 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร มีความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 20.73 เปอร์เซ็นต์ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 119 ชนิด เช่น นกหัวขวานจิวอกแดง (*Sasia abnormis*) นกโพระดกเคราเหลือง (*Megalaima chrysopogon*) นกเงือกหัวหงอก (*Aceros comatu*) และ นกคัคคูแซงแซว (*Surniculus lugubris*) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสพบเห็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 11 ชนิด เช่น ค่างแว่นถิ่นใต้ (*Semnopithecus obscurus*) และ พญากระรอกดำ (*Ratufa bicolor*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 92 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติ พบว่า ในพื้นที่มีพืชเป็นพิษจำนวน 3 ชนิด คือ หางช้างฮ้าง (*Dendrocnide basirotonda*) สามแก้ว (*Dendrocnide stimulans*) และตั้งตาบอด (*Excoecaria oppositifolia*) และสัตว์ที่อาจเป็นอันตราย 2 ชนิด ได้แก่ งูเห่าหม้อ (*Naja kaouthia*) และงูจงอาง (*Ophiophagus hannah*) บริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติ คือ น้ำหลากประมาณ 4 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรอยู่ในระดับสูงมาก

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เส้นทางศึกษารวมชาติกรุงชิง เป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น ถ่ายภาพ ชมทิวทัศน์ และศึกษารวมชาติ (พรรณไม้ คุนุก เป็นต้น) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.0926 ชิ้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร มีปริมาณร่องรอยการหักเด็ดกิ่งไม้ในระดับต่ำ โดยพบ 2.4510 รอยต่อระยะทาง 100 เมตร แต่มีปริมาณร่องรอยขีดเขียนอยู่ในระดับสูงมาก โดยพบ 26.1029 รอยต่อระยะทาง 100 เมตร และมีปริมาณร่องรอยการชะล้างพังทลายของดินในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 5.11 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน แต่มีปริมาณรากไม้ที่โผล่พื้นผิวดินในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 16.13 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า บริเวณจุดเริ่มต้นของเส้นทางซึ่งเป็นที่ตั้งของหน่วยพิทักษ์อุทยานฯ มีการปรับพื้นที่และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกค่อนข้างสูงไว้รองรับนักท่องเที่ยว เพื่อป้องกันผลกระทบต่อพื้นที่ ป้องกันอันตรายและความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น บ้านพัก ร้านอาหาร ห้องน้ำ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ทางเดินเสริมคอนกรีต เป็นต้น นอกจากนี้ตลอดเส้นทางยังมีป้ายสื่อความหมายเพื่อให้ความรู้ไว้บริการนักท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ แต่สภาพโดยรวมของป้ายค่อนข้างทรุดโทรมไม่ได้รับการบำรุงรักษา ซึ่งขณะนักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรมภายในเส้นทางไม่มีการควบคุมของเจ้าหน้าที่ แต่จะมีการติดตั้งป้ายเตือนไว้ในบางบริเวณของเส้นทางสภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษารวมชาติน้ำตกกรุงชิงปรากฏตามภาพที่ 92-2

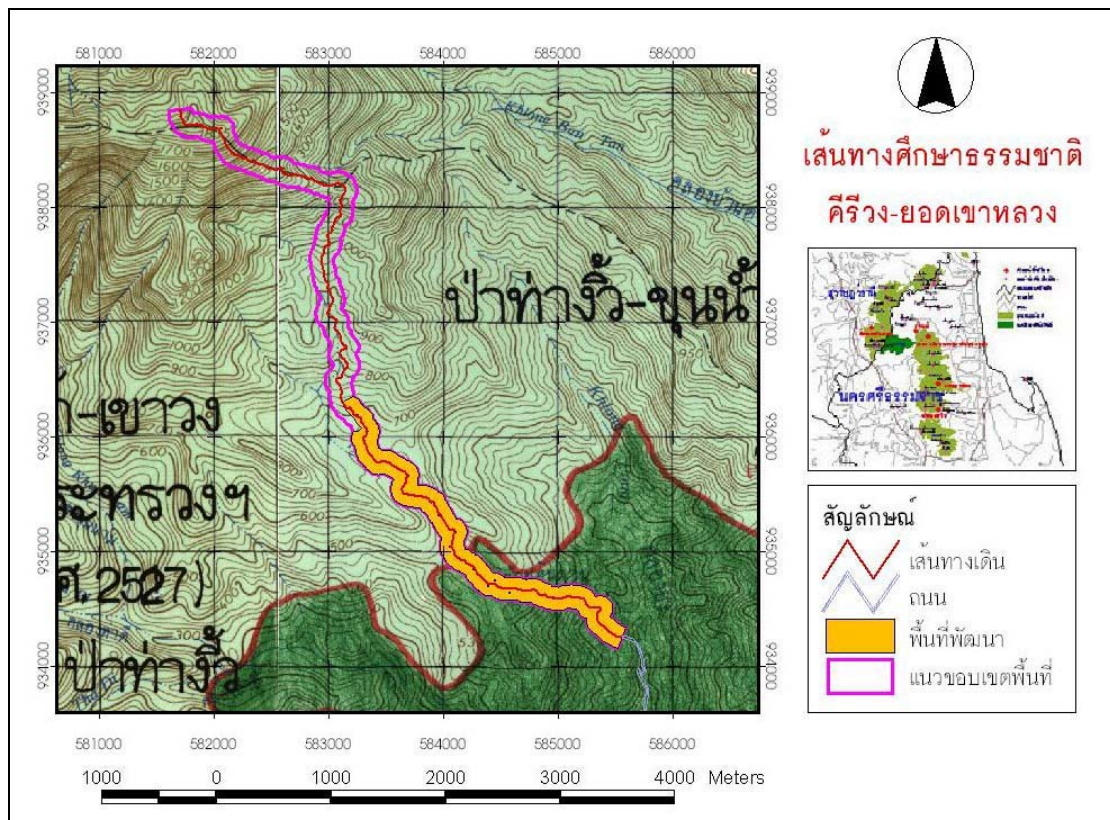

ภาพที่ 92-2: สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติน้ำตกกรุงชิง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

93) เส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 8 องศา 29 ลิปดา 39 ฟิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 44 ลิปดา 26 ฟิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 581868.63 และ 938716.75) ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาหลวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช สามารถเข้าถึงได้โดยเดินทางจากตัวเมืองนครศรีธรรมราช ใช้ทางหลวงหมายเลข 4015 ไปทาง อำเภอลานสกา ประมาณ 20 กิโลเมตร มีแยกขวามือเข้าหมู่บ้านคีรีวงระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร จะถึงจุดเริ่มต้นเส้นทางเดินขึ้นสู่ยอดเขาหลวง การเดินทางขึ้นยอดเขาหลวงจากหมู่บ้านคีรีวงใช้เวลาไป-กลับตลอดเส้นทางประมาณ 3 วัน 2 คืน สามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 71 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุดคือ น้ำตกพรหมโลก ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 2.93 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง ปรากฏตามภาพที่ 93-1

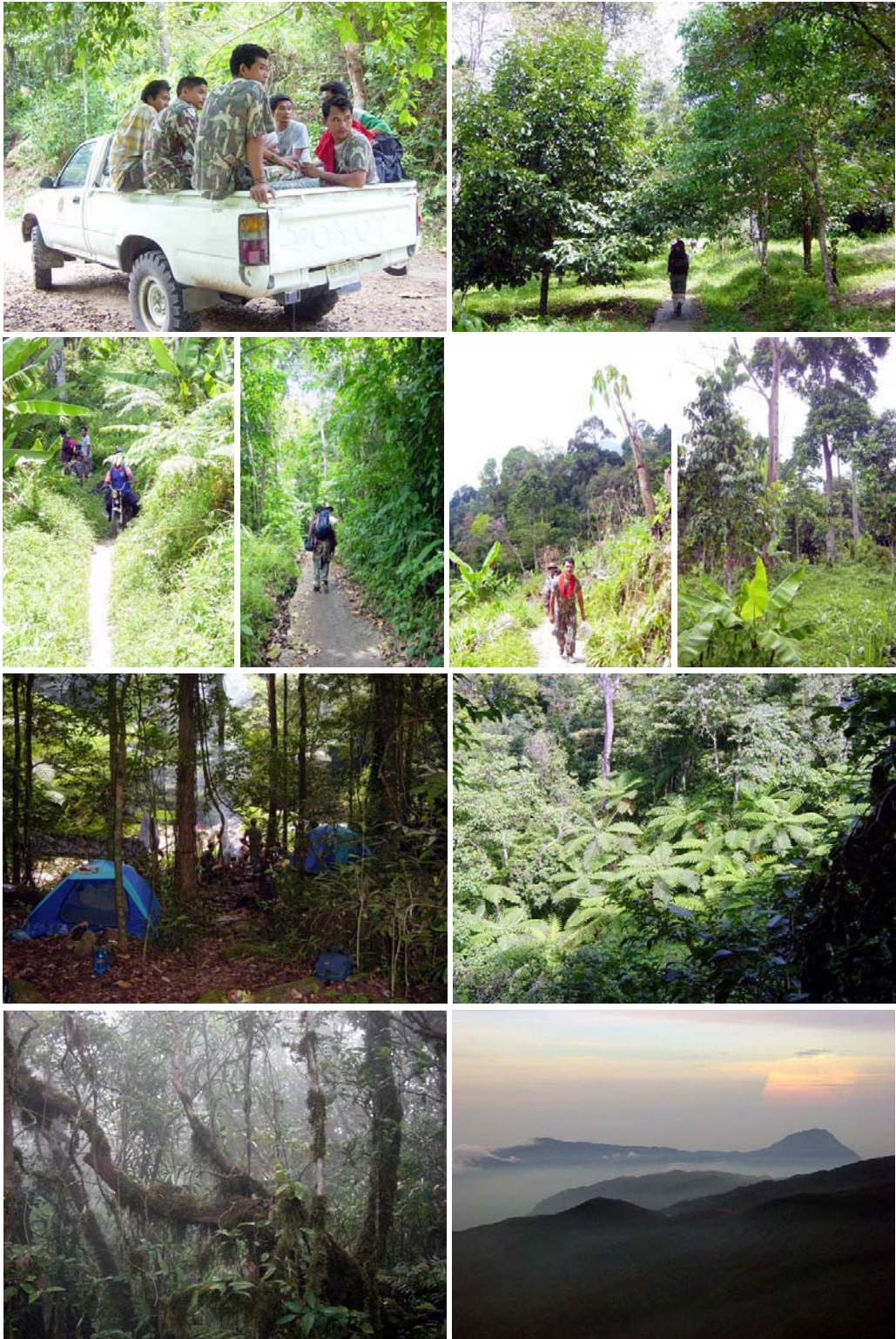
ภาพที่ 93-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช

- ลักษณะพื้นที่

เส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 1,537,094.90 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 733,522.60 ตารางเมตร และ พื้นที่ธรรมชาติ 803,572.30 ตารางเมตร ลักษณะของเส้นทางเป็นแบบไม่เป็นวงรอบ ต้องเดินย้อนกลับเส้นทางเดิม มีระยะทางทั้งหมด 7,915 เมตร สภาพสองข้างทางในช่วง 3 กิโลเมตรแรกเป็นสวนผลไม้ที่ปลูกในพื้นที่ป่า โดยยังคงเหลือไม้ป่าขนาดใหญ่เอาไว้ มีการตั้งบ้านเรือนของชาวบ้านเป็นระยะ ๆ ผิวทางในบริเวณนี้ส่วนใหญ่ถูกปรับเป็นถนนคอนกรีตกว้างประมาณ 1 เมตร มีความลาดชันประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นเมื่อเส้นทางตัดเข้าสู่ป่าดิบชื้น โดยลัดเลาะไปตามสันเขา ระหว่างทางมีจุดสำหรับพักผ่อนและพักประกอบอาหาร 4 จุด เส้นทางมีความลาดชันโดยเฉลี่ย 34.71 เปอร์เซ็นต์ จุดเริ่มต้นเส้นทางอยู่ที่หมู่บ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช สภาพพืชพรรณโดยรวมเป็นป่าดิบชื้น บรรยากาศในเส้นทางค่อนข้างร่มรื่น มีการปกคลุมของเรือนยอดโดยเฉลี่ย 63.27 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร เฉลี่ย 19.29 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร จากการทดสอบความคงทนของผิวดินในบริเวณพื้นที่กิจกรรมพบว่า มีความคงทนของดินต่อการเหยียบย่ำอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่า 2.79 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แต่มีความยืดหยุ่นของเนื้อดินอยู่ในระดับต่ำมาก โดยมีค่า 0.41 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร มีความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 30.96 เปอร์เซ็นต์ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 27 ชนิด เช่น นกหัวขวานสีตาล (*Celeus brachyurus*) นกจับแมลงหัวเทา (*Culicicapa ceylonensis*) นกปรอดโองท้องสีน้ำตาล (*Alophoixus ochraceus*) และนกเสื้อแมลงปีกแดง (*Pteruthius flaviscapis*) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสพบเห็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 2 ชนิด ได้แก่ ลิ่นชวา (*Manis javanica*) และ หมูป่า (*Sus scrofa*) และพบร่องรอยของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ซึ่งเป็นสัตว์ป่าหายาก 1 ชนิด คือ สมเสร็จ (*Tapirus indicus*) ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชมีพิษบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม แต่มีสัตว์ที่เป็นอันตราย คือ งูเขียวหางไหม้ (*Primeresurus* sp.) และไม่มีโอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมมีศักยภาพในระดับสูงมาก เช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า บริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง เป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น ถ่ายภาพ ชมทิวทัศน์ และศึกษาธรรมชาติ (พรรณไม้ ดูนก เป็นต้น) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.3403 ชิ้น ต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร มีปริมาณร่องรอยขีดเขียนอยู่ในระดับสูงมาก โดยพบ 19.1535 รอย ต่อระยะทาง 100 เมตร และมีปริมาณร่องรอยการชะล้างพังทลายของดินอยู่ในระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 0.50 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน แต่มีปริมาณรากไม้ที่ไหลผ่านผิวดินอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 100 เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน โดยไม่พบร่องรอยการหักเด็ดกิ่งไม้ ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่าเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัย เช่น รวากันตก ในบางช่วงของเส้นทาง เป็นต้น ซึ่งในการเข้าไปประกอบกิจกรรมในพื้นที่ต้องมีเจ้าหน้าที่นำทางทุกครั้ง สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง ปรากฏตามภาพที่ 93-2

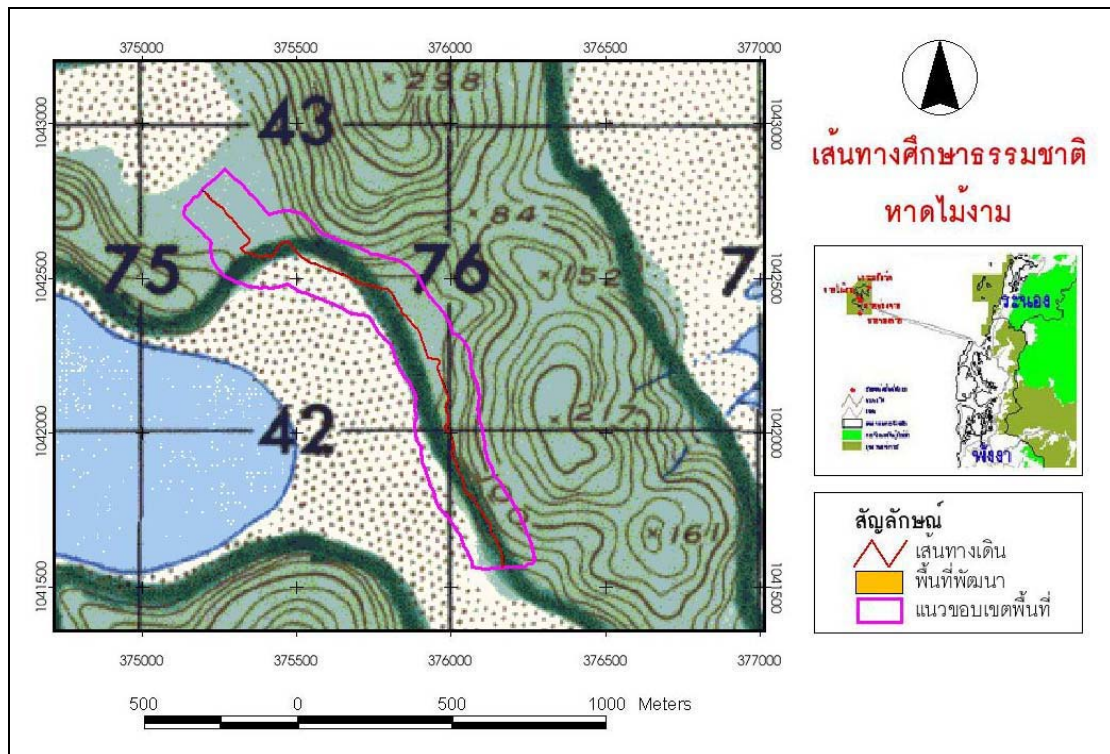

ภาพที่ 93-2: ภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติคีรีวง-ยอดเขาหลวง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

94) เส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งาม

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งาม ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 9 องศา 25 ลิปดา 48 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 97 องศา 51 ลิปดา 59 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 375906.00 และ 1042301.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา การเดินทางจากตัวอำเภอคุระบุรี สามารถใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) มุ่งหน้าขึ้นกรุงเทพฯ ประมาณ 6 กิโลเมตร จะถึงบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 721 มีทางแยกเลี้ยวเข้าท่าเรือคุระบุรี ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร จะมองเห็นป้ายอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์อยู่ทางขวามือ จากนั้นให้เลี้ยวเข้าไปจอดรถบริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่ทำการอุทยาน - แห่งชาติ (บนฝั่ง) จากนั้นใช้บริการเรือโดยสารไปยังหมู่เกาะสุรินทร์ ระยะทางเรือประมาณ 60 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1.5 - 3.5 ชั่วโมง (ระยะเวลาในการเดินทางขึ้นอยู่กับชนิดของเรือโดยสาร) ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวตั้งแต่ประมาณวันที่ 16 พฤศจิกายน จนถึงวันที่ 16 พฤษภาคม ของทุกปี มีเรือโดยสารเปิดให้บริการทุกวันไม่มีวันหยุด โดยจะปิดให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในช่วงเกิดมรสุม แหล่งนันทนาการแห่งนี้เป็นเส้นทางเดินเชื่อมต่อระหว่างหาดช่องขาดกับหาดไม้งาม ซึ่งเป็นเขตบริการหลักของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 29 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ หาดไม้งาม ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 0.88 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งามปรากฏตามภาพที่ 94-1

ภาพที่ 94-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งาม จังหวัดพังงา

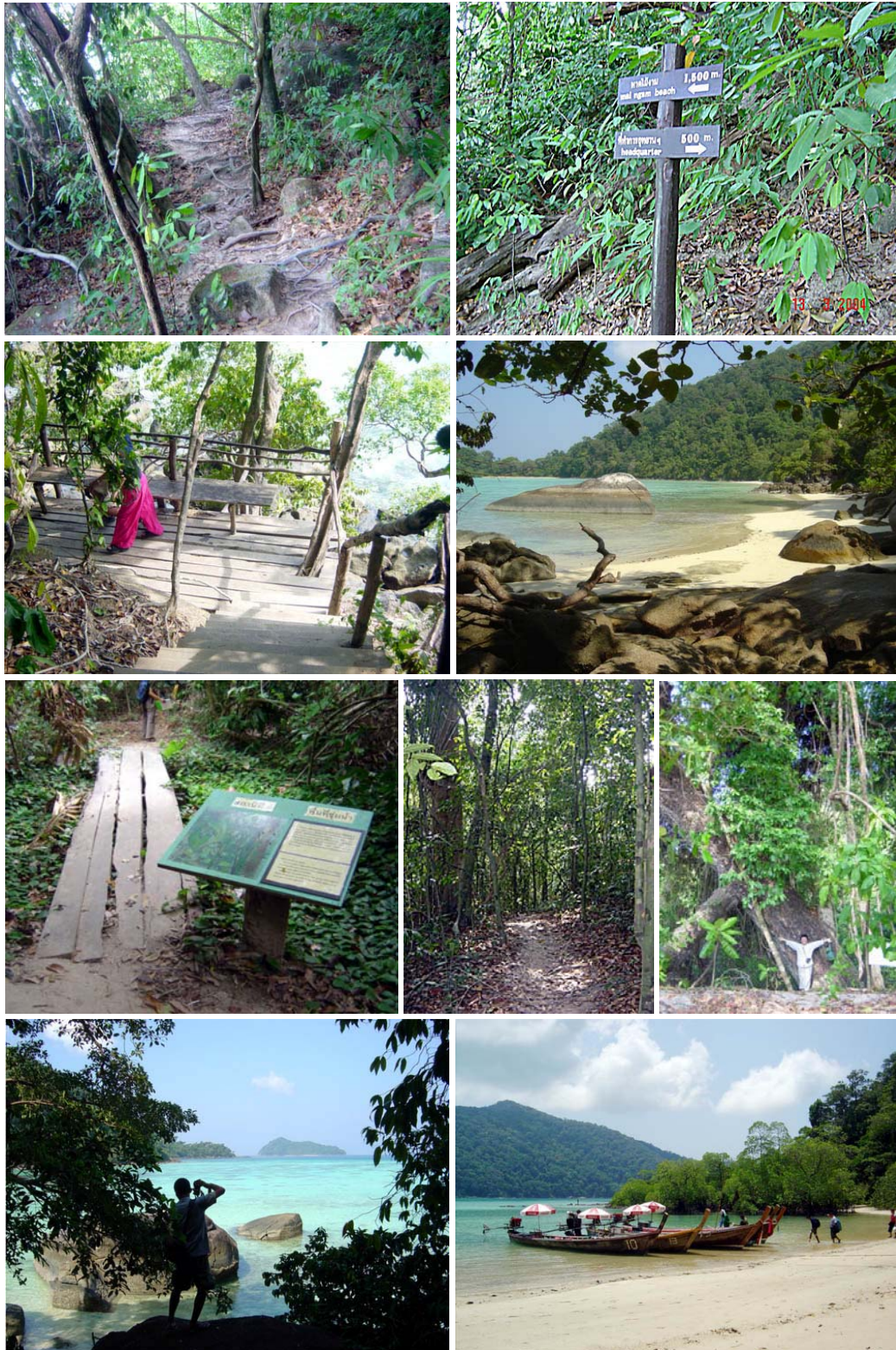
● ลักษณะพื้นที่

เส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งาม มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 358,613.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 1,855 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 360,468.91 ตารางเมตร มีลักษณะเส้นทางเป็นแบบวงรอบแต่จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดอยู่คนละบริเวณ มีระยะทางทั้งหมด 1,800 เมตร โดยมีจุดเริ่มต้นเส้นทางอยู่บริเวณหลังหาดช่องขาด ตัดเลาะริมเขาไปเรื่อย ๆ ทำให้สามารถมองเห็นทัศนียภาพด้านซ้ายมือซึ่งเป็นน้ำทะเลและชายหาดไปเกือบตลอดเส้นทาง ส่วนด้านขวามือเป็นภูเขาที่มีความลาดชันค่อนข้างสูง เส้นทางตัดผ่านสภาพภูมิประเทศและภูมิทัศน์หลายรูปแบบ ในบางช่วงของเส้นทางมีโขดหินริมทางที่สามารถชมวิวพระอาทิตย์ตกได้ เส้นทางยังไม่มีมีการปรับผิวทาง แต่มีการจัดทำสะพานไม้สำหรับข้ามร่องน้ำเป็นช่วง ๆ เส้นทางมีความลาดชันโดยเฉลี่ย 10.87 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมเป็นป่าดิบแล้ง บรรยากาศในเส้นทางค่อนข้างร่มรื่น มีการปกคลุมของเรือนยอดโดยเฉลี่ย 90.42 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร เฉลี่ย 9.38 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร จากการทดสอบความคงทนของผิวดินในบริเวณพื้นที่กิจกรรม พบว่า มีความคงทนของดินต่อการเหยียบย่ำอยู่ในระดับสูงมา โดยมีค่า 5.87 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แต่มีความยืดหยุ่นของเนื้อดินอยู่ในระดับปานกลาง โดยมี

ค่า 1.51 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร มีความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 31.16 เปอร์เซ็นต์ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 36 ชนิด เช่น นกตะขาบแดง (*Eurystomus orientalis*) นกกระเต็นหัวดำ(*Halcyon pileata*) เหยี่ยวแดง (*Haliastur indus*) และ นกยางกรอกพันธุจีน (*Ardeola bacchus*) เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโอกาสพบเห็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 3 ชนิด ได้แก่ กระรอกปลายหางดำ (*Callosciurus caniceps*) บ่าง (*Cynocephalus variegates*) และลิงกัง (*Macaca nemestrina*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 94 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่า มีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม แต่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 30 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก และมีนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรอยู่ในระดับสูง

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งาม เป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น ถ่ายภาพ ชมทิวทัศน์ ศึกษาธรรมชาติ (ศึกษาพรรณไม้ ดอก) เป็นต้น จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับน้อย โดยมี 0.5445 ชิ้น ต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร มีปริมาณร่องรอยการหักเด็ดกิ่งไม้ในระดับปานกลาง โดยพบ 2.7149 รอยต่อระยะทาง 100 เมตร แต่มีปริมาณร่องรอยขีดเขียนในระดับสูงมาก โดยพบ 10.8597 รอยต่อระยะทาง 100 เมตร และมีร่องรอยการพังทลายของดินในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 38.00 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน เช่นเดียวกับปริมาณรากไม้ที่โผล่พื้นผิวดินที่มีอยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 73.09 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้านวิศวกรรมป้องกัน ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า ตลอดเส้นทางมีป้ายสื่อความหมายไว้บริการนักท่องเที่ยวเป็นระยะๆ แต่สภาพโดยรวมของป้ายสื่อความหมายค่อนข้างทรุดโทรมไม่ได้รับการบำรุงรักษา ส่วนความปลอดภัยในการท่องเที่ยว พบว่า มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อความปลอดภัยในบางช่วงของเส้นทาง เช่น สะพาน ราวกันตก เป็นต้น สภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งามปรากฏตามภาพที่ 94-2

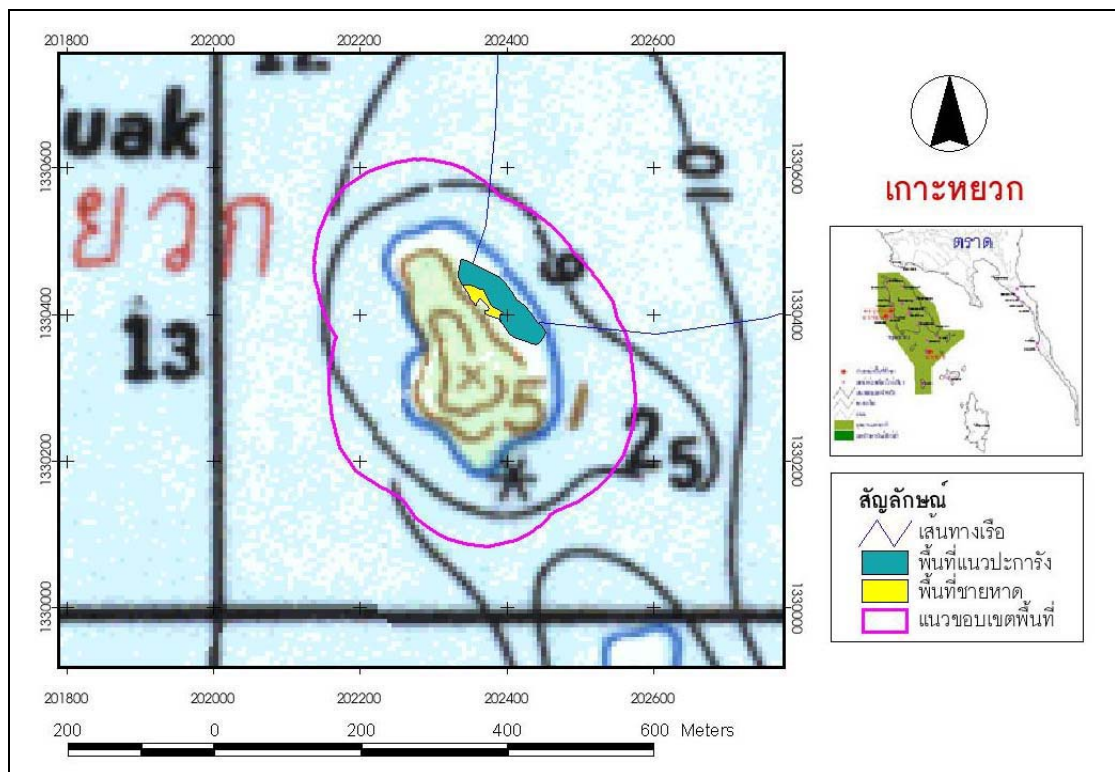

ภาพที่ 94-2: ภาพทั่วไปบริเวณเส้นทางศึกษาธรรมชาติหาดไม้งาม จังหวัดพังงา

95) เกาะหยวก

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะหยวก ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 12 องศา 1 ลิปดา 26 ฟลิปดา และลองจิจูด ที่ 102 องศา 15 ลิปดา 45 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 855652.00 และ 1331021.00) ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง ตำบลเกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด การเดินทางจากตัวเมืองตราดเริ่มจากเดินทางไปที่ท่าเรือแหลมงอบ ระยะทางประมาณ 17 กิโลเมตร เพื่อเดินทางต่อด้วยเรือโดยสารซึ่งมีบริการอยู่หลายแห่ง เช่น ท่าเรือเฟอร์รี่เซ็นเตอร์พ้อยต์ และท่าเรือเฟอร์รี่อำวธรรมชาติ เป็นต้น การเดินทางจากท่าเรือบนฝั่งถึงท่าเรือบนเกาะช้างใช้เวลาประมาณ 40 นาที จากท่าเรือบนเกาะช้างเลี้ยวขวาไปทางหาดทรายขาว เพื่อขึ้นเรือที่ท่าเรือบริเวณแหลมไชยเซษฐ์ ไปเกาะหยวกซึ่งมีระยะทางประมาณ 5.11 กิโลเมตร เกาะหยวกเปิดให้มีการประกอบกิจกรรมได้ประมาณ 7 เดือนต่อปี เกาะสุวรรณมีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 44 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ เกาะมันนอก ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 0.92 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะหยวกปรากฏตามภาพที่ 95-1

ภาพที่ 95-1: ที่ตั้งและขอบเขตของพื้นที่เกาะหยวก จังหวัดตราด

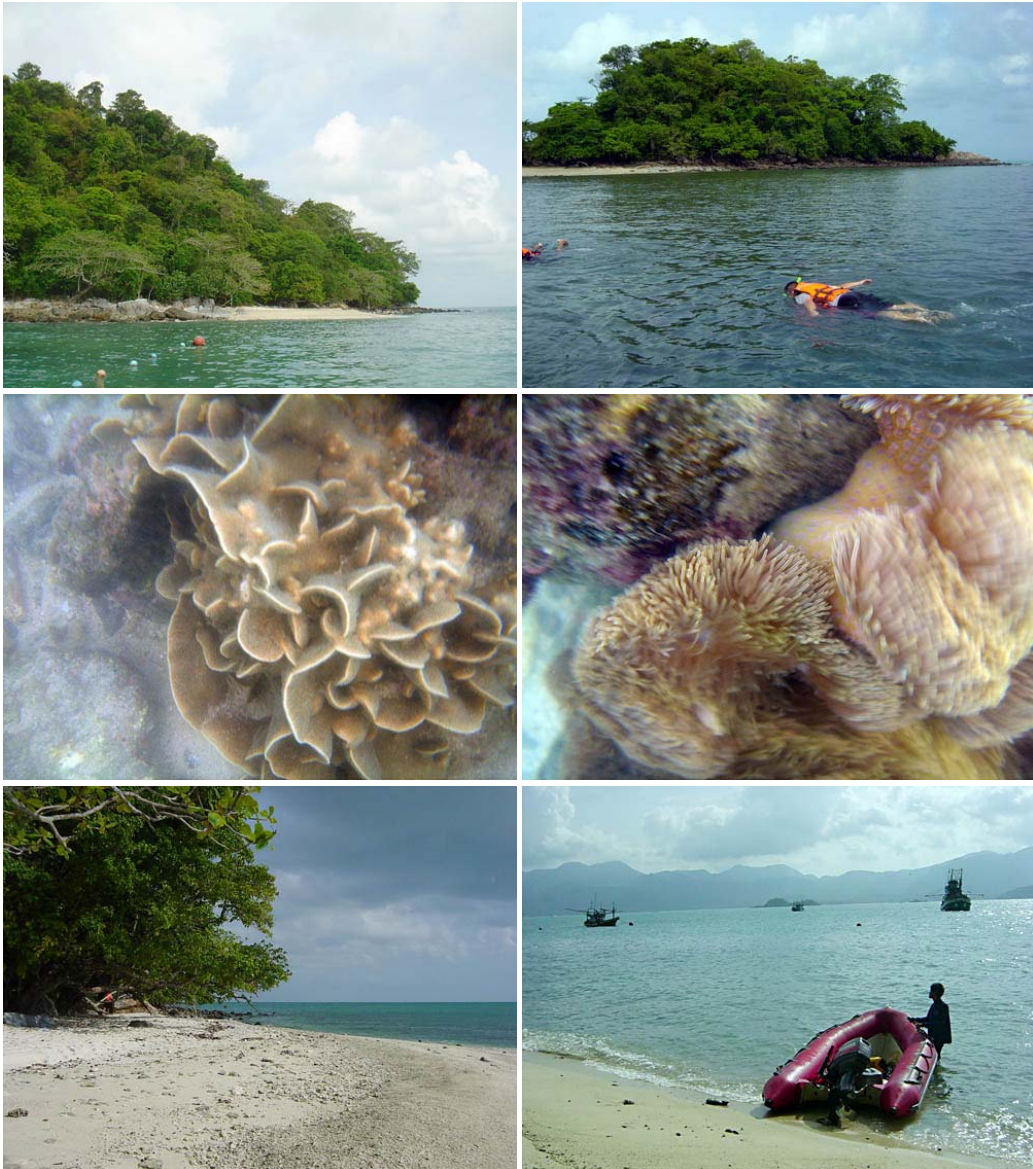
- ลักษณะพื้นที่

เกาะหยวก มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 309,364.00 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด มีพื้นที่ชายหาดประมาณ 800.00 ตารางเมตร โดยทางด้านทิศตะวันออกบริเวณหน้าหาด เป็นแนว

ปะการังน้ำตื้นมีพื้นที่ประมาณ 4,711.00 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์ในระดับปานกลาง โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 50.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับต่ำมาก โดยพบปะการังประมาณ 5 ชนิด เช่น ปะการังรังผึ้ง (*Coeloseris mayeri*) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) และปะการังดอกกะหล่ำ (*Pocillopora damicornis*) เป็นต้น และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับต่ำมาก โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่นๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 10 ชนิด เช่น ปลาสลิดหินสามจุด (*Dascyllus trimaculatus*) ปลิงทะเล (*Holothuria atra*) และปลานกแก้ว (*Scarus* sp.) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 95 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับต่ำ คือสามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 1.27 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติ ไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น เม่นทะเล (*Diadema setosum*) เป็นต้น โดยมีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 15 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์และนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะหยวกเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีร่องรอยที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีทุนสำหรับจัดเรือซึ่งเป็นแนวรอบพื้นที่แนวปะการังที่อนุญาตให้ประกอบกิจกรรมดำน้ำได้ และมีเจ้าหน้าที่ควบคุมบ้างเป็นครั้งคราวในพื้นที่ประกอบกิจกรรม สภาพทั่วไปบริเวณเกาะหยวกปรากฏตาม ภาพที่ 95-2

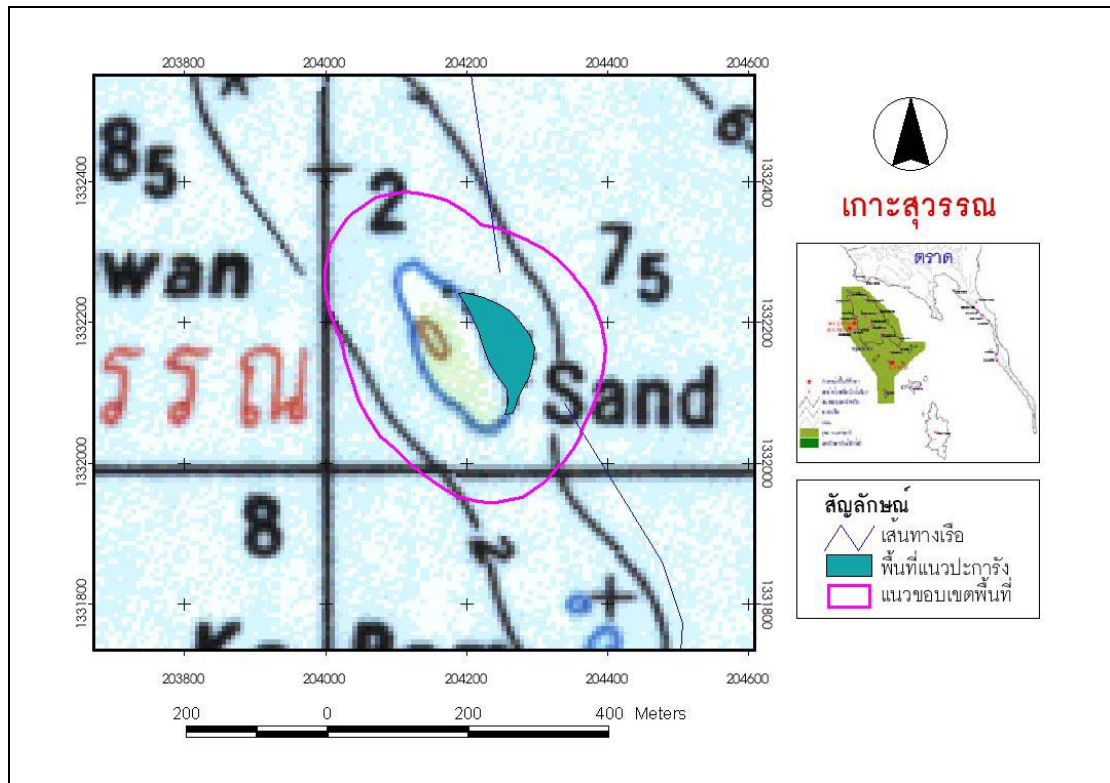

ภาพที่ 95-2: ภาพทั่วไปบริเวณเกาะหยวก จังหวัดตราด

96) เกาะสุวรรณ

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะสุวรรณ ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 12 องศา 2 ลิปดา 25 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 102 องศา 16 ลิปดา 48 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 857538.00 และ 1332851.00) ในเขตพื้นที่ อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง ตำบลเกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด การเดินทางจากตัวเมืองตราดเริ่มต้นจากเดินทางไปท่าเรือแหลมฉบัง ระยะทางประมาณ 17 กิโลเมตร เพื่อเดินทางต่อด้วยเรือโดยสารซึ่งมีบริการอยู่หลายแห่ง เช่น ท่าเรือเฟอร์รี่ เซ็นเตอร์พอยต์ และท่าเรือเฟอร์รี่ อ่าวธรรมชาติ เป็นต้น ใช้เวลาเดินทางจากฝั่งถึงเกาะประมาณ 40 นาที จากท่าเรือเลี้ยวขวาไปทางหาดทรายขาว เพื่อขึ้นเรือที่ท่าเรือบริเวณแหลมไชยเชษฐาไปเกาะสุวรรณซึ่งมีระยะทางประมาณ 2.93 กิโลเมตร เกาะสุวรรณ มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 44 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด ได้แก่ หาดคลองพร้าว ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 1.91 กิโลเมตร ที่ตั้ง และขอบเขตพื้นที่เกาะสุวรรณปรากฏตามภาพที่ 96-1

ภาพที่ 96-1: ที่ตั้งและขอบเขตของพื้นที่เกาะสุวรรณ จังหวัดตราด

- ลักษณะพื้นที่

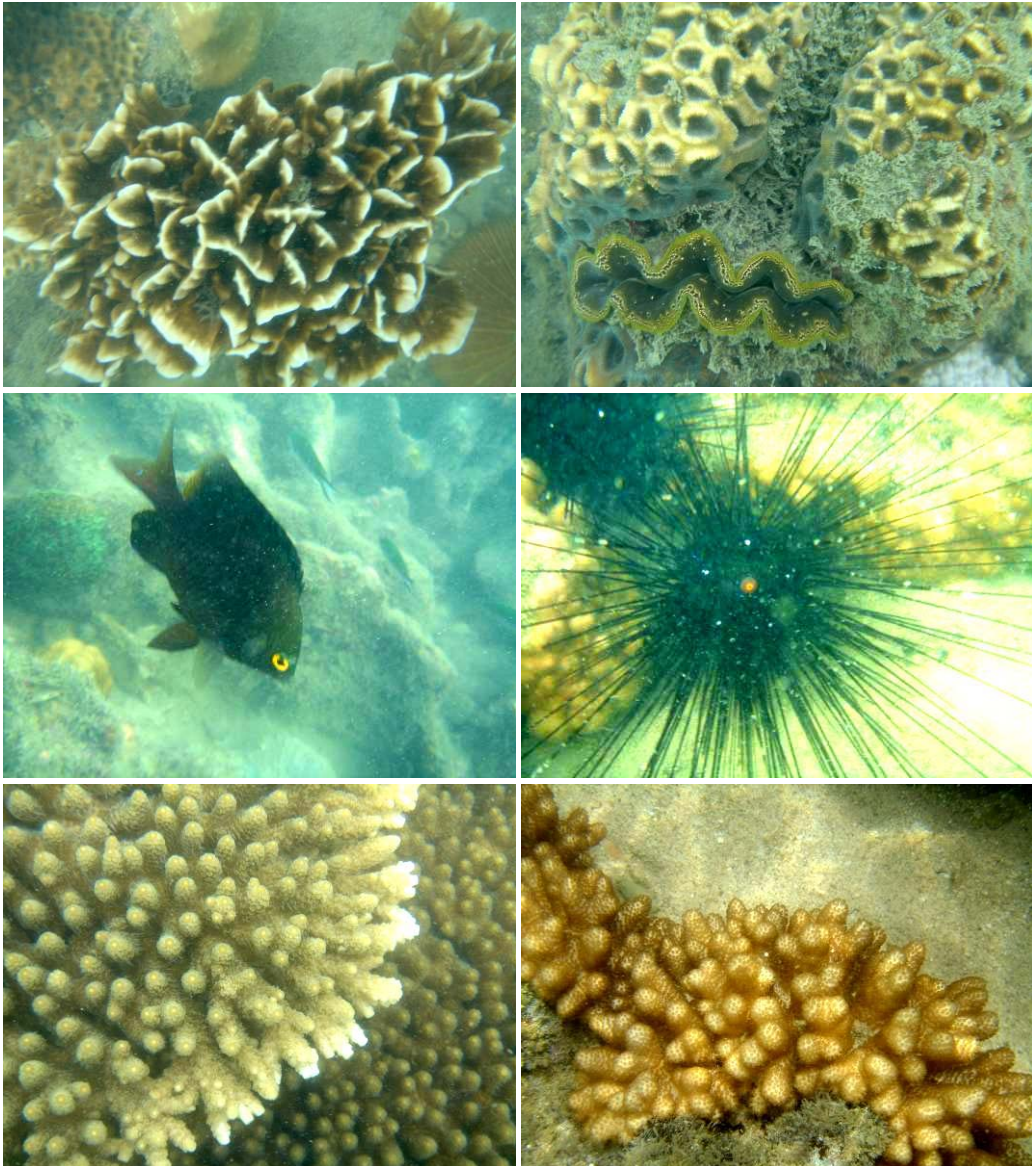
เกาะสุวรรณ มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 246,557 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด ไม่มีพื้นที่ชายหาด โดยทางด้านทิศตะวันออกเป็นแนวปะการังน้ำตื้นมีพื้นที่ประมาณ 8,067.00 ตาราง

เมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์ในระดับสูง โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 80.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับต่ำ โดยพบปะการังประมาณ 10 ชนิด เช่น ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังดอกกะหล่ำ (*Pocillopora damicornis*) และปะการังดอกเห็ด (*Fungia fungites*) เป็นต้น และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับต่ำมาก โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่นๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 7 ชนิด เช่น ปลาสลิคหินสามจุด (*Dascyllus trimaculatus*) และหอยมือเสือ (*Tridacna* sp.) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 96 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับต่ำ คือสามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 3.07 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น เม่นทะเล (*Diadema setosum*) เป็นต้น โดยมีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 15 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ และนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ เช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของ การใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะสุวรรณเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีร่องรอยที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนัก ท่องเที่ยวที่ชัดเจน ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีทุนสำหรับจอดเรือซึ่งเป็นแนวรอบพื้นที่แนวปะการังที่อนุญาตให้ประกอบกิจกรรมดำน้ำได้ นอกจากนี้ทุนดังกล่าวยังเป็นสัญลักษณ์แสดงขอบเขตพื้นที่เพาะเลี้ยงหอยมือเสือ (*Tridacna* sp.) ของกรมประมงเพื่อปล่อยหอยมือเสือคืนสู่ธรรมชาติอีกด้วย ซึ่งในพื้นที่ประกอบกิจกรรมมีเจ้าหน้าที่ควบคุมบ้างเป็นครั้งคราว สภาพทั่วไปบริเวณเกาะสุวรรณปรากฏตามภาพที่ 96-2

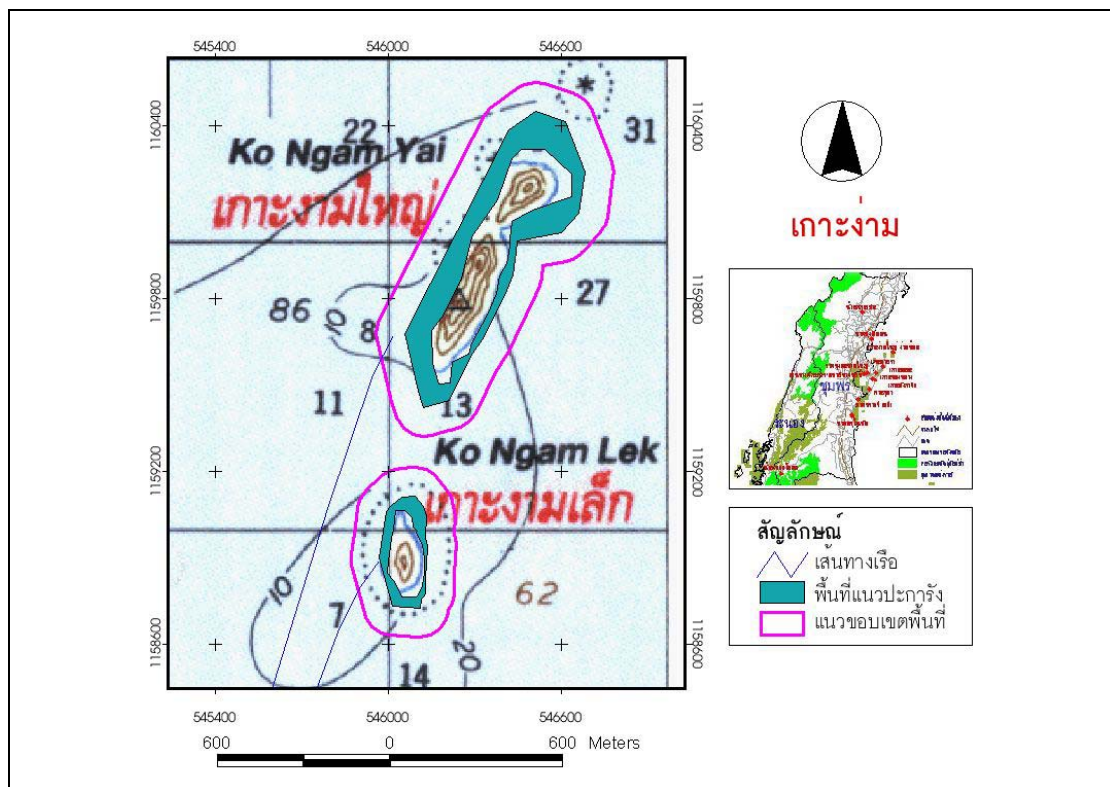

ภาพที่ 96-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะสุวรรณ จังหวัดตราด

97) เกาะง่าม

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะง่าม ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 10 องศา 29 ลิปดา 40 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 25 ลิปดา 11 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 546280.00 และ 1159813.00) ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ตำบลสะพลี อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร การเดินทางจากตัวเมืองชุมพรใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4001 เมื่อถึงทางแยกไปตามหมายเลขทางหลวง 4119 หรือเลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 4098 ซึ่งสามารถเดินทางไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติเกาะชุมพรได้ทั้งสองทาง จากนั้นจึงเดินทางต่อด้วยเรือบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ ไปยังเกาะง่าม ซึ่งมีระยะทางประมาณ 16.86 กิโลเมตร หรืออาจใช้บริการเรือของบริษัทเอกชนที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ เกาะสุวรรณมีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 33 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ เกาะจระเข้ ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 8.37 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะง่ามปรากฏตามภาพที่ 97-1

ภาพที่ 97-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะง่าม จังหวัดชุมพร

- ลักษณะพื้นที่

เกาะง่าม ประกอบด้วยเกาะง่ามใหญ่และเกาะง่ามน้อย มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 1,323,812.00 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด ไม่มีพื้นที่ชายหาด โดยทางด้านทิศตะวันออกบริเวณหน้าหาดเป็นแนวปะการังน้ำตื้นมีพื้นที่ประมาณ 355,410.00 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 55.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับต่ำมาก โดยพบปะการังประมาณ 8 ชนิด เช่น ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังวงแหวน (*Favia* sp.) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังดอกไม้ทะเล (*Goniopora* sp.) และปะการังดอกกะหล่ำ เป็นต้น แต่มีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับสูง โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่นๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 76 ชนิด เช่น ฟองน้ำครก (*Xestospongia* sp.) ฉลามวาฬ (*Rhincodon typus*) และปลากระทุงเหว (*Tylosurus crocodirus*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 97 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับต่ำ คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 5-9 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น กระจับปี่ (*Taeniura lymna*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 10 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของ การใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะง่ามเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดำน้ำดูปะการังน้ำตื้น จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีร่องรอยที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีทุนสำหรับจอดเรือซึ่งเป็นแนวรอบพื้นที่แนวปะการังที่อนุญาตให้ประกอบกิจกรรมดำน้ำได้ ซึ่งในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรมมีเจ้าหน้าที่ควบคุมบ้างเป็นครั้งคราว สภาพทั่วไปบริเวณเกาะง่ามปรากฏตามภาพที่ 97-2

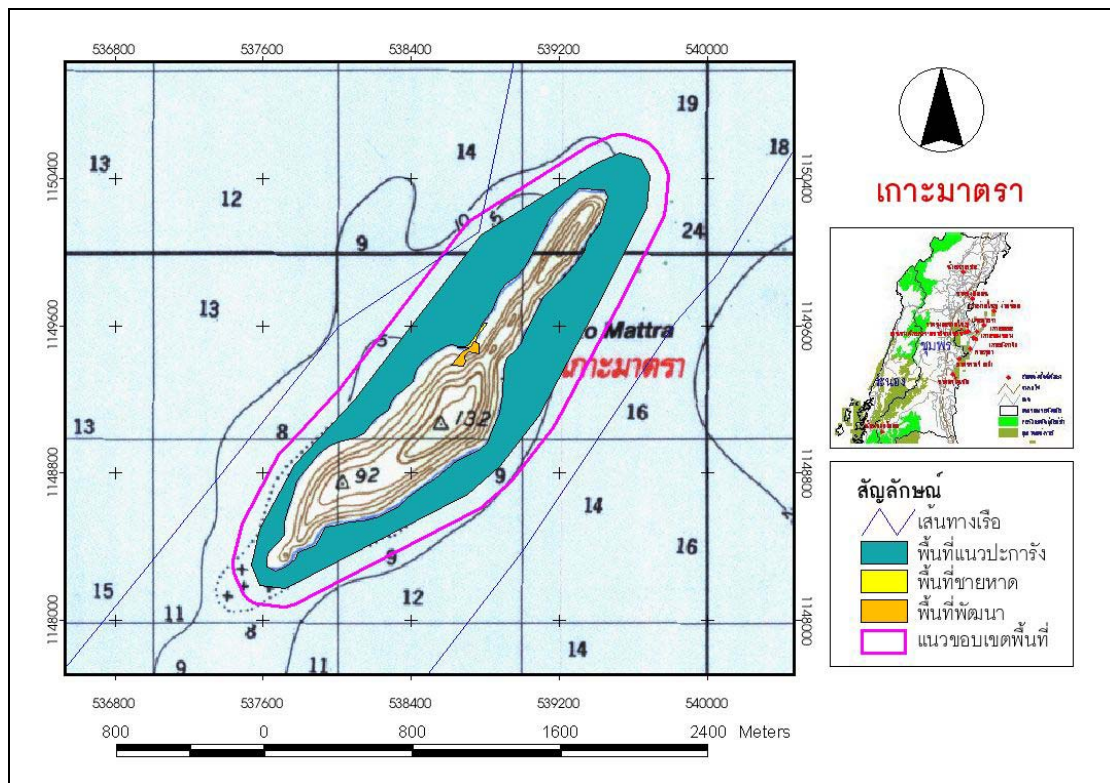

ภาพที่ 97-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะง่าม จังหวัดชุมพร

98) เกาะมาตรา

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะมาตรา ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 10 องศา 24 ลิปดา 4 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 21 ลิปดา 4 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 538771.00 และ 1149493.00) ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ตำบลทรายรี อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร การเดินทางจากตัวเมืองจังหวัดชุมพรไปตามทางหลวงหมายเลข 4001 เมื่อถึงทางแยกไปตามหมายเลขทางหลวง 4119 หรือเลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 4098 ซึ่งสามารถเดินทางไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรได้ทั้งสองทาง จากนั้นจึงเดินทางต่อด้วยเรือบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ ไปยังเกาะมาตรา ซึ่งมีระยะทางประมาณ 7.59 กิโลเมตร หรืออาจใช้บริการเรือของบริษัทเอกชนที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ เกาะมาตรา มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 34 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ เกาะลวะ ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 6.24 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะมาตราปรากฏตามภาพที่ 98-1

ภาพที่ 98-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะมาตรา จังหวัดชุมพร

- ลักษณะพื้นที่

เกาะมาตรา มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 2,901,451.00 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด มีพื้นที่ชายหาดประมาณ 560.00 ตารางเมตร โดยทางด้านทิศตะวันตก บริเวณหน้าหาดเป็นแนวปะการังน้ำตื้นมีพื้นที่ประมาณ 859,935.00 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์ในระดับสูง โดยปะการังมีชีวิตมีประมาณ 65.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับต่ำมาก โดยพบปะการังประมาณ 6 ชนิด เช่น ปะการังรังผึ้ง (*Coeloseris mayeri*) ปะการัง-เขากวาง (*Acropora* spp.) และปะการังดอกกะหล่ำ (*Pocillopora damicornis*) เป็นต้น แต่มีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับสูงมาก โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 100 ชนิด เช่น หอยมือเสือ (*Tridacna* sp.) ปลานกขุนทองสองสี (*Hemigymnus melapterus*) และปลาเสลดทะเล (*Stegastes obrepus*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่า ปรากฏตามตารางผนวกที่ 98 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับต่ำ คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 6.50 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติ ไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น กระจับปี่ (*Taeniura lymna*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 10 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์ และนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของ การใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะมาตราเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.2213 ชิ้น ต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีการปรับพื้นที่บางส่วนเป็นที่พักโดยเอกชน ซึ่งในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรมมีเจ้าหน้าที่ควบคุมบ้างเป็นครั้งคราว สภาพทั่วไปบริเวณเกาะมาตราปรากฏตามภาพที่ 98-2

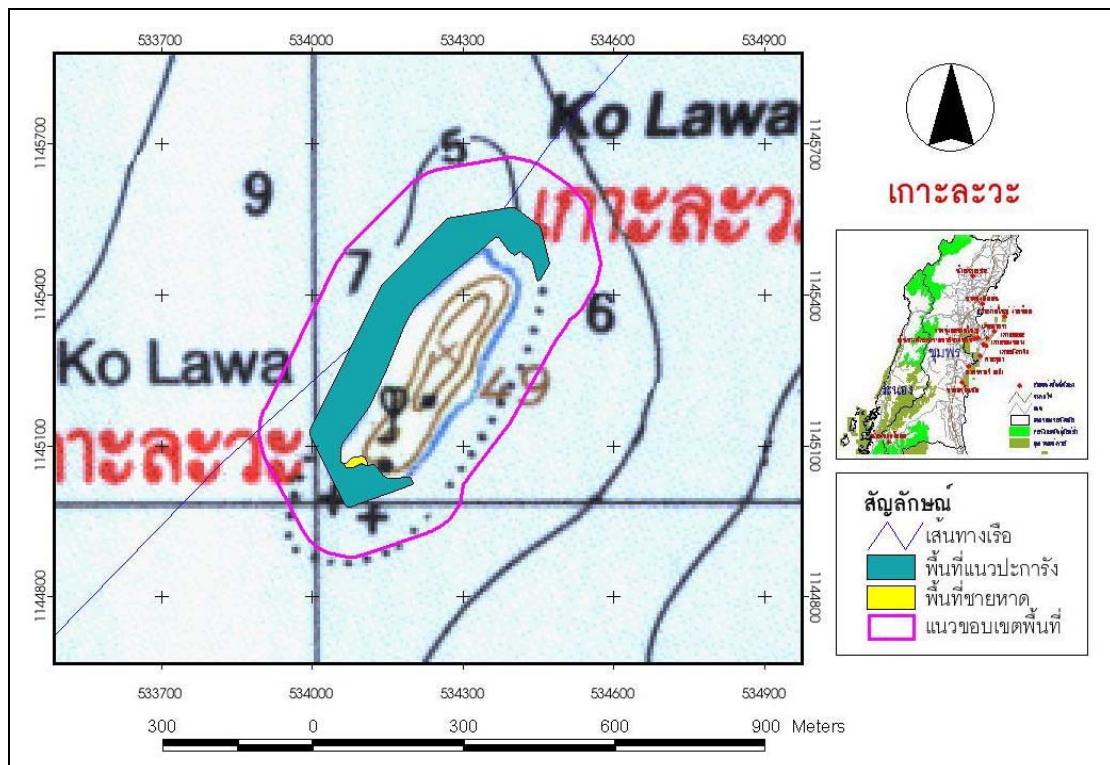

ภาพที่ 98-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะมาตรา จังหวัดชุมพร

99) เกาะละวะ

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะละวะ ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 10 องศา 21 ลิปดา 47 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 18 ลิปดา 32 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 534166.00 และ 1145271.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ตำบลหาดทรายรี อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร การเดินทางจากตัวเมืองชุมพร ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4001 เมื่อถึงทางแยกไปตามทางหลวงหมายเลข 4119 หรือเลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 4098 ซึ่งสามารถเดินทางไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติเกาะชุมพร ได้ทั้งสองทาง จากนั้นเดินทางต่อด้วยเรือบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ ไปยังเกาะละวะ ซึ่งมีระยะทางประมาณ 16.86 กิโลเมตร หรืออาจใช้บริการเรือของบริษัทเอกชนที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ เกาะละวะมีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติอื่นที่ตั้งอยู่ในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 35 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ หาดทรายรี ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 4.58 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะละวะปรากฏตามภาพที่ 99-1

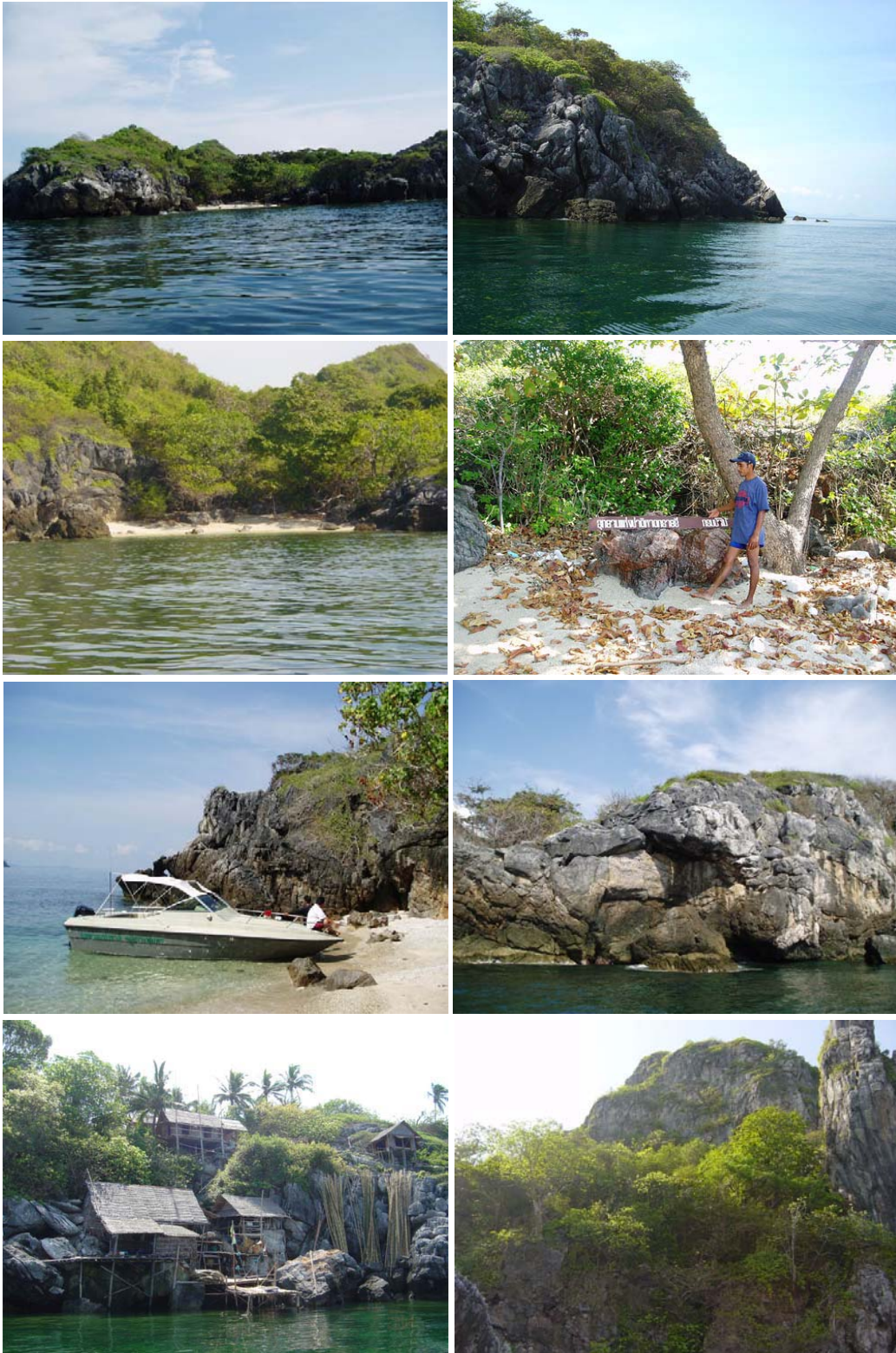
ภาพที่ 99-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะละวะ จังหวัดชุมพร

- ลักษณะพื้นที่

เกาะลวะวะ มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 536,307.00 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด มีพื้นที่ชายหาดประมาณ 1,600.00 ตารางเมตร โดยทางด้านฝั่งตะวันตกของเกาะเป็นแนวปะการังน้ำตื้นมีพื้นที่ประมาณ 75,011.00 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์ในระดับสูงมาก โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 85.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับปานกลาง โดยพบปะการังประมาณ 23 ชนิด เช่น ปะการังลายกليبดอกไม้ (*Psammocora digitata*) ปะการังลายดอกไม้ (*Pavona decussata*) ปะการังถ้วยสมอง (*Lobophyllia hemfilii*) และปะการังช่องเหลี่ยม (*Favites flexuosa*) เป็นต้น และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 46 ชนิด เช่น ปลากระพงเหลือง (*Diploprion bifasciatum*) ปลาอมไข่ (*Cheilodipterus macrodon*) และปลากะรอกลายแดง (*Sargocentron rubrum*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 99 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับปานกลาง คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 10 เมตร ในด้านความปลอดภัยจากพืชและสัตว์อันตรายในพื้นที่ พบว่า ไม่มีพืชที่มีพิษแต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น เม่นทะเล (*Diadema setosum*) เป็นต้น ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น กระเบนจุดฟ้า (*Taeniura lymna*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 10 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะลวะวะเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีร่องรอยที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน แต่มีร่องรอยการใช้ประโยชน์จากเรือประมงและสัมปทานรังนก เช่น ขยะจำพวกไม้ไผ่ เป็นต้น ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีไม่มีการปรับพื้นที่และเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ ทั้งด้านความปลอดภัย และสำหรับการประกอบกิจกรรม ซึ่งในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรมมีเจ้าหน้าที่ควบคุมบ้างเป็นครั้งคราว สภาพทั่วไปบริเวณเกาะลวะวะปรากฏตามภาพที่ 99-2

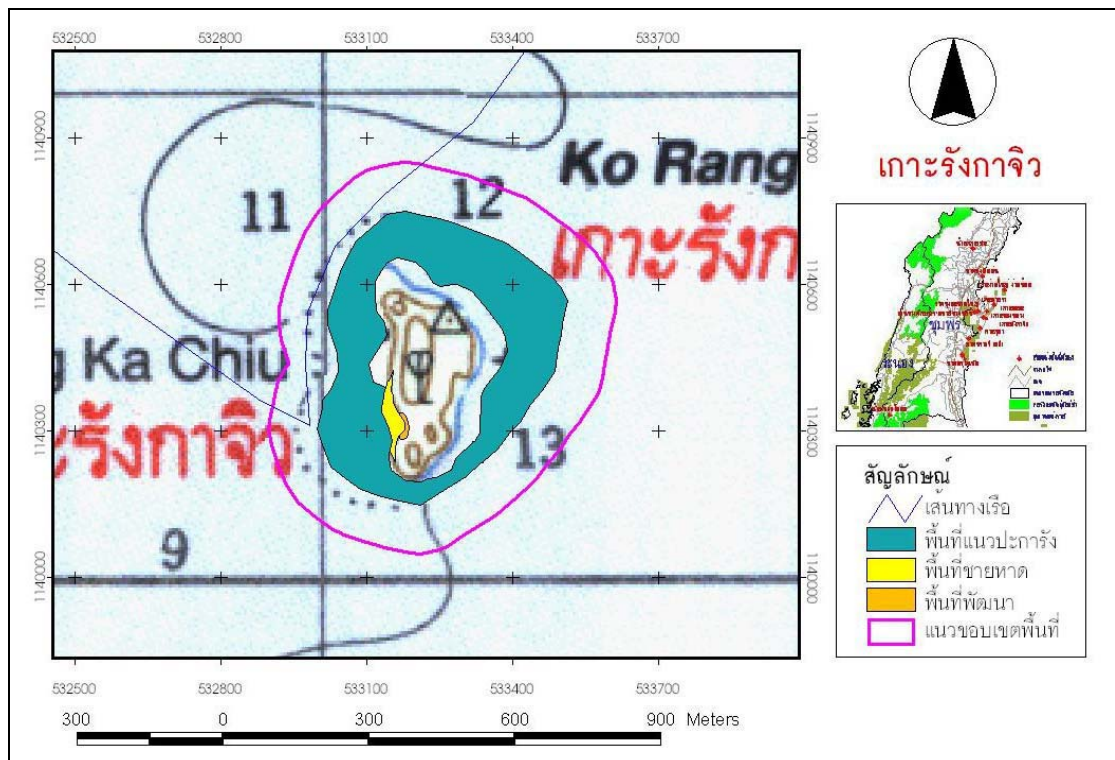

ภาพที่ 99-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะลวะะ จังหวัดชุมพร

100) เกาะรังกาจิว

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะรังกาจิว ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 10 องศา 19 ลิปดา 8 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 17 ลิปดา 58 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 533145.00 และ 1140386.00) ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร เป็นเกาะที่ได้รับอนุญาตให้ทำสัมปทานรังนกแอ่น เปิดให้มีการประกอบกิจกรรมได้ตลอดทั้งปี การเดินทางจากตัวเมืองจังหวัดชุมพรใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4001 เมื่อถึงทางแยกไปตามหมายเลขทางหลวง 4119 หรือเลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 4098 ซึ่งสามารถเดินทางไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรได้ทั้งสองทาง จากนั้นจึงเดินทางต่อด้วยเรือบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ไปยังเกาะรังกาจิว ซึ่งมีระยะทางประมาณ 4.83 กิโลเมตร หรืออาจใช้บริการเรือของบริษัทเอกชนซึ่งตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่ทำการอุทยานแห่งชาติ เกาะรังกาจิวมีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 35 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ เกาะทองหลาง ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 2.07 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะรังกาจิวปรากฏตามภาพที่ 100-1

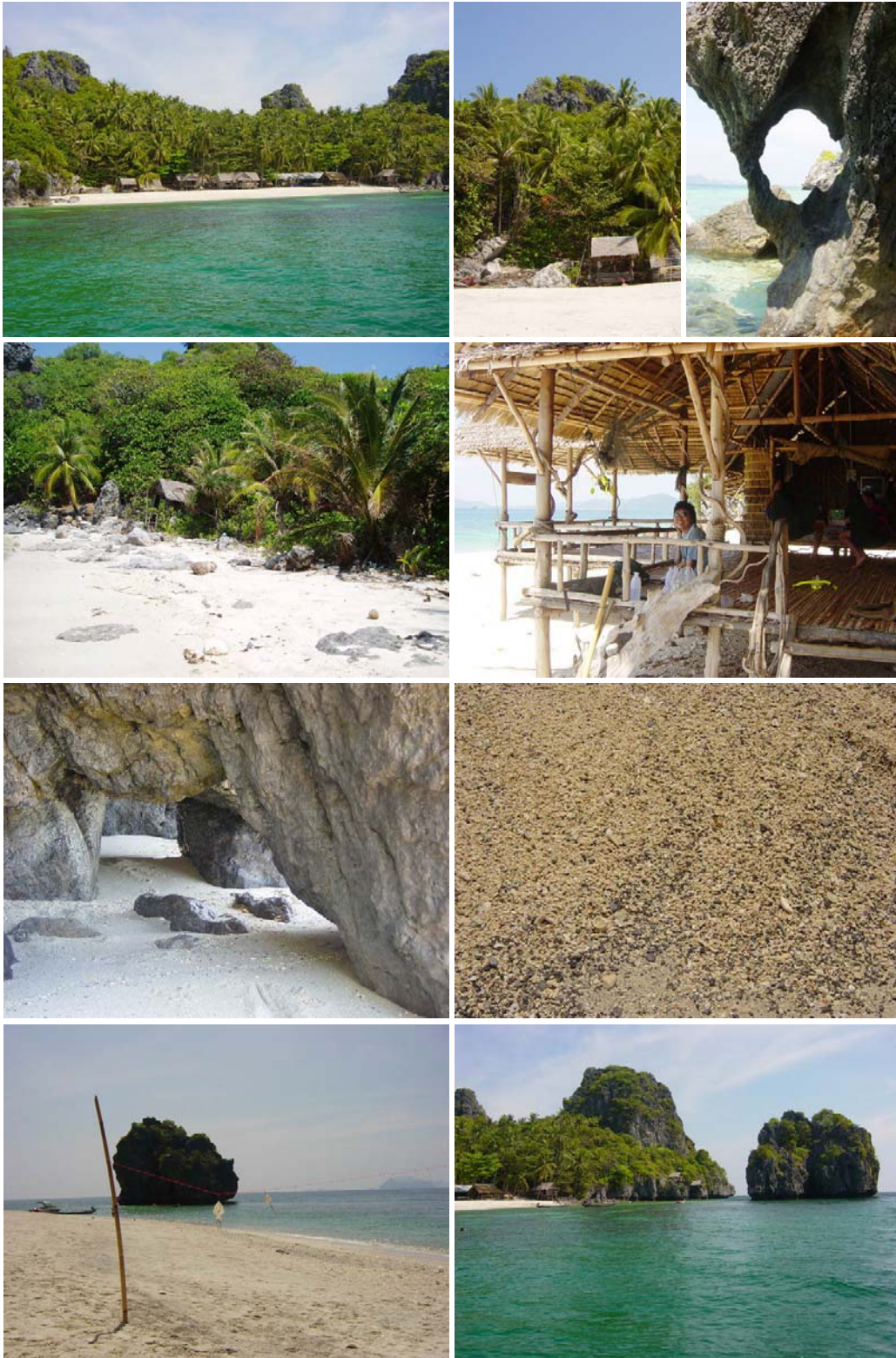
ภาพที่ 100-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะรังกาจิว จังหวัดชุมพร

- ลักษณะพื้นที่

เกาะรังกาจิว มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 616,710 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนาที่ถูกปรับเปลี่ยนไปจากสภาพธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์ของบริษัทที่ได้รับสัมปทานรังนกนางแอ่นประมาณ 597 ตารางเมตร และเป็นพื้นที่ธรรมชาติ 616,113 ตารางเมตร มีพื้นที่ชายหาดทางด้านทิศตะวันตกประมาณ 2,400 ตารางเมตร ซึ่งมีหาดทรายสีขาว สะอาด และเป็นที่พักอาศัยของเจ้าหน้าที่บริษัทสัมปทานรังนก บริเวณเกาะมีความสมบูรณ์ของปะการังในระดับสูง โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 65.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับปานกลาง โดยพบปะการังประมาณ 6 ชนิด เช่น ปะการังเขากวาง (*Acropora* sp.) ปะการังดอกกะหล่ำ (*Polillopora damicornis*) และปะการังอ่อน (*Sinularia* sp.) เป็นต้น แต่มีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับสูง โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่นๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 78 ชนิด เช่น ปลาข้าวเม่าน้ำลึก (*Myripristis berudii*) ปลากระรังลายตุ๊กแก (*Epinephelus crythrus*) ปลาลอมไข่ (*Cheilodipterus macrodon*) และปลาสลิดหินมะนาว (*Pomacentrus molucensis*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 100 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับต่ำ คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 7.10 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น กระจับปี่ (*Taeniura lymna*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 10 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง แต่มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะรังกาจิวเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีร่องรอยที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยวที่ชัดเจน แต่มีร่องรอยการใช้ประโยชน์จากเรือประมงและสัมปทานรังนก เช่น ขยะจำพวกไม้ไผ่ และเนื่องจากเกาะรังกาจิวเป็นเกาะสัมปทานของเอกชน จึงไม่มีการจัดการพื้นที่เพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ นอกจากการทำสัมปทานรังนก สภาพทั่วไปบริเวณเกาะรังกาจิวปรากฏตามภาพที่ 100-2

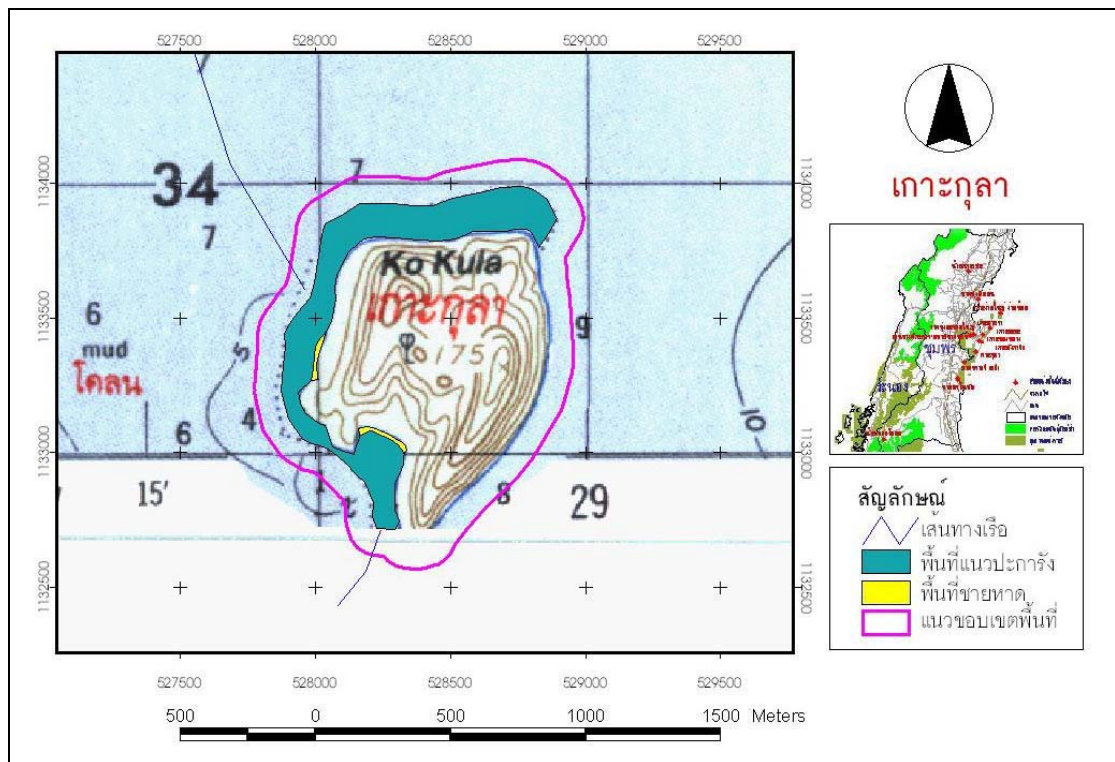

ภาพที่ 100-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะรังกาจิ๋ว จังหวัดชุมพร

101) เกาะกุลา

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะกุลา ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 10 องศา 15 ลิปดา 26 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 15 ลิปดา 29 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 528622.00 และ 1133577.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพร ตำบลด่านสวี อำเภอสวี จังหวัดชุมพร การเดินทางจากตัวเมืองจังหวัดชุมพร ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 4001 เมื่อถึงทางแยกไปตามหมายเลขทางหลวง 4119 หรือเลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 4098 ซึ่งสามารถเดินทางไปยังที่ทำการอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะชุมพรได้ทั้งสองทาง จากนั้นจึงเดินทางต่อด้วยเรือบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ ไปยังเกาะกุลา ซึ่งมีระยะทางประมาณ 2.04 กิโลเมตร หรืออาจใช้บริการเรือของบริษัทเอกชนที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ เกาะกุลามีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 41 แหล่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ เกาะทองหลาง ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 7.89 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะกุลาปรากฏตามภาพที่ 101-1

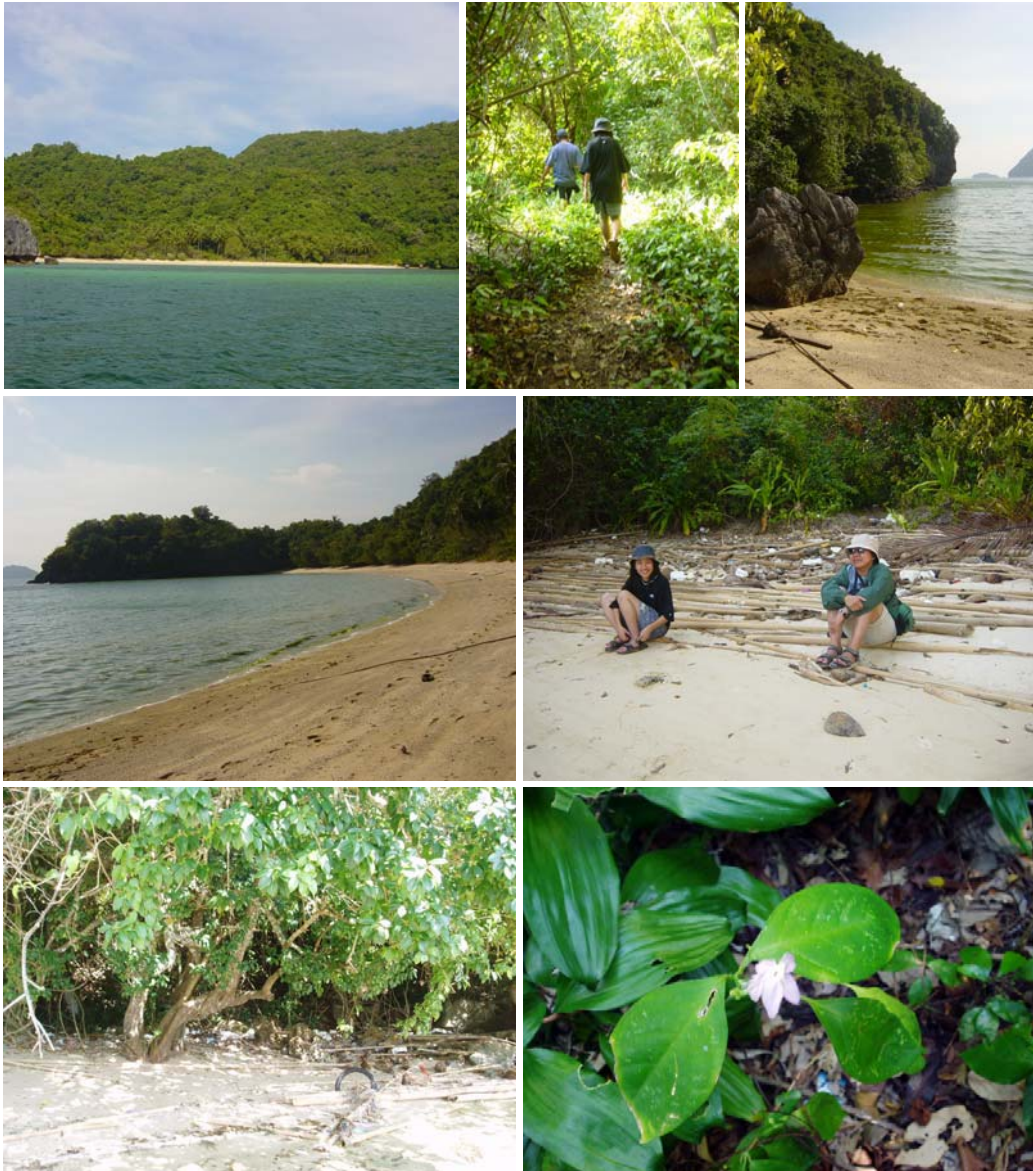
ภาพที่ 101-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะกุลา จังหวัดชุมพร

- ลักษณะพื้นที่

เกาะกุลา มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 2,225,410.00 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด มีพื้นที่ชายหาดประมาณ 5,000.00 ตารางเมตร โดยทางด้านทิศตะวันออก บริเวณหน้าหาดเป็นแนวปะการังน้ำตื้นมีพื้นที่ประมาณ 694,370.00 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 55.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับปานกลาง โดยพบปะการังประมาณ 22 ชนิด เช่น ปะการังโขด (*Porites lutea*) ปะการังวงแหวน (*Favia* sp.) ปะการังลายดอกไม้ (*Pavona decussata*) ปะการังดอกเห็ด (*Mushroom corals*) และปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) เป็นต้น และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 44 ชนิด เช่น ปลาชนิดหินบังหางมน (*Abudefduf bengalensis*) ปลากระรอกลายแดง (*Sargocentron rubrum*) และปลากะรังลายรังผึ้ง (*Epinephelus merra*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 101 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับต่ำมาก คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกไม่เกิน 5 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น กระเบนจุดฟ้า (*Taeniura lymna*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 10 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ

การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะกุลาเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำ โดยมี 2.3260 ชิ้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า ไม่มีการปรับพื้นที่และเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกใด ๆ ทั้งด้านความปลอดภัย และสำหรับการประกอบกิจกรรม ซึ่งในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรมมีเจ้าหน้าที่ควบคุมบ้างเป็นครั้งคราว สภาพทั่วไปบริเวณเกาะกุลาปรากฏตามภาพที่ 101-2

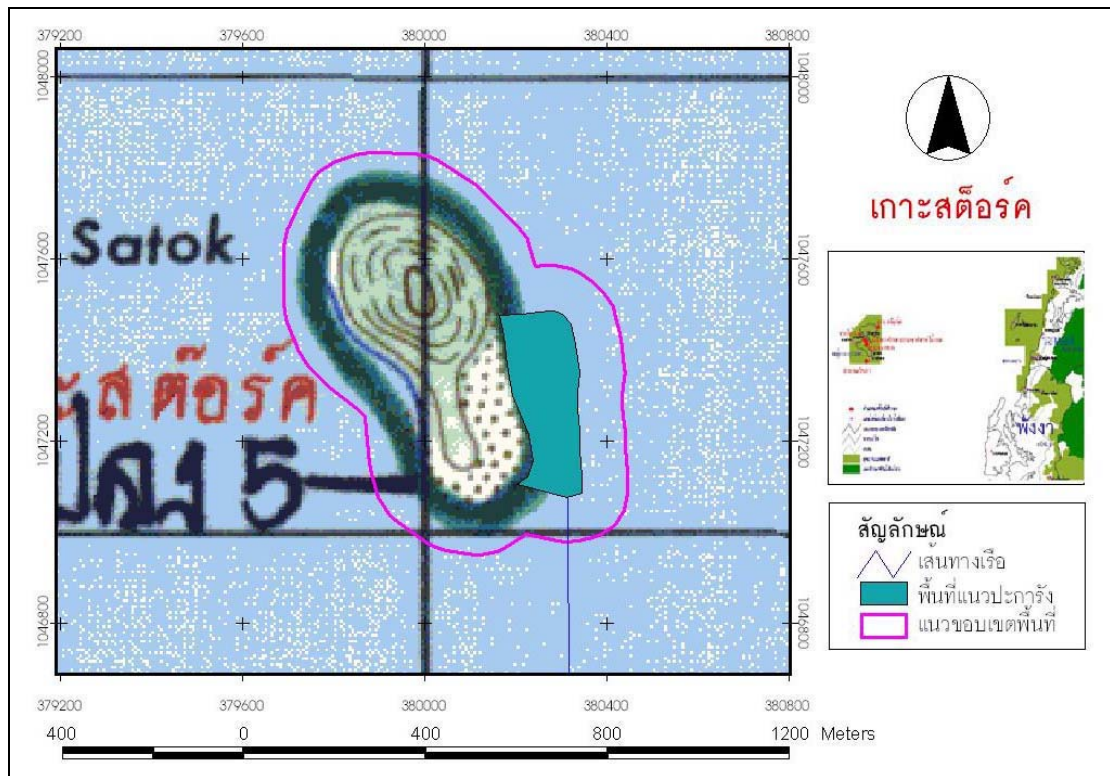

ภาพที่ 101-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะกุลา จังหวัดชุมพร

102) เกาะสต็อร์ด

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะสต็อร์ด มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เกาะรี ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 9 องศา 28 ลิปดา 26 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 97 องศา 54 ลิปดา 20 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 380196.00 และ 1047212.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา การเดินทางจากตัวอำเภอคุระบุรี สามารถใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) มุ่งหน้าสู่กรุงเทพฯ ประมาณ 6 กิโลเมตร จะถึงบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 721 มีทางแยกเลี้ยวเข้าท่าเรือคุระบุรี ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร จะมองเห็นป้ายอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์อยู่ทางขวามือ ให้เลี้ยวเข้าไปจอดรถบริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ (บนฝั่ง) จากนั้นใช้บริการเรือโดยสารไปยังหมู่เกาะสุรินทร์ ระยะทางเรือประมาณ 60 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1.5 - 3.5 ชั่วโมง (ระยะเวลาในการเดินทางขึ้นอยู่กับชนิดของเรือโดยสาร) จากนั้นต้องติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อเช่าเรือไปเกาะสต็อร์ด ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวประมาณ 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน จนถึงวันที่ 16 พฤษภาคม ของทุกปี มีเรือโดยสารเปิดให้บริการทุกวันไม่มีวันหยุด โดยจะปิดให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในช่วงฤดูมรสุม เกาะสต็อร์ดมีระยะทางห่างจากฝั่งประมาณ 54.80 กิโลเมตร มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 29 แหล่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ อ่าวจาก ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 1.12 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะสต็อร์ดปรากฏตามภาพที่ 102-1

ภาพที่ 102-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะสต็อค จังหวัดพังงา

- ลักษณะพื้นที่

เกาะสต็อค มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 883,480.00 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด โดยไม่มีพื้นที่ชายหาด มีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 208,937.00 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์อยู่ในระดับสูงมาก โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 85.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับต่ำมาก โดยพบปะการังประมาณ 11 ชนิด เช่น ปะการังไฟ (*Millepora* sp.) ปะการังอ่อน (*Sinularia* sp.) และปะการังอ่อน (*Dendronephthya* sp.) เป็นต้น และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับต่ำมากเช่นเดียวกัน โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่นๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 11 ชนิด เช่น หอยมือเสือ (*Tridacna* sp.) ปลาการ์ตูน (*Amphiprion* sp.) และดอกไม้ทะเล (*Heteractis magnifica*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 102 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับสูง คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 18.10 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น กระเบนจุดฟ้า (*Taeniura lymna*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 30 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่ในระดับต่ำ ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพ

ของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่ในระดับสูงมาก

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะสตอร์คเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยวไม่พบว่ามีขยะในพื้นที่เลย ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีทุนสำหรับจอดเรือซึ่งเป็นแนวรอบพื้นที่แนวปะการังที่อนุญาตให้ประกอบกิจกรรมดำน้ำได้ ซึ่งในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรมมีเจ้าหน้าที่ควบคุมตลอดเวลา สภาพทั่วไปบริเวณเกาะสตอร์คปรากฏตามภาพที่ 102-2

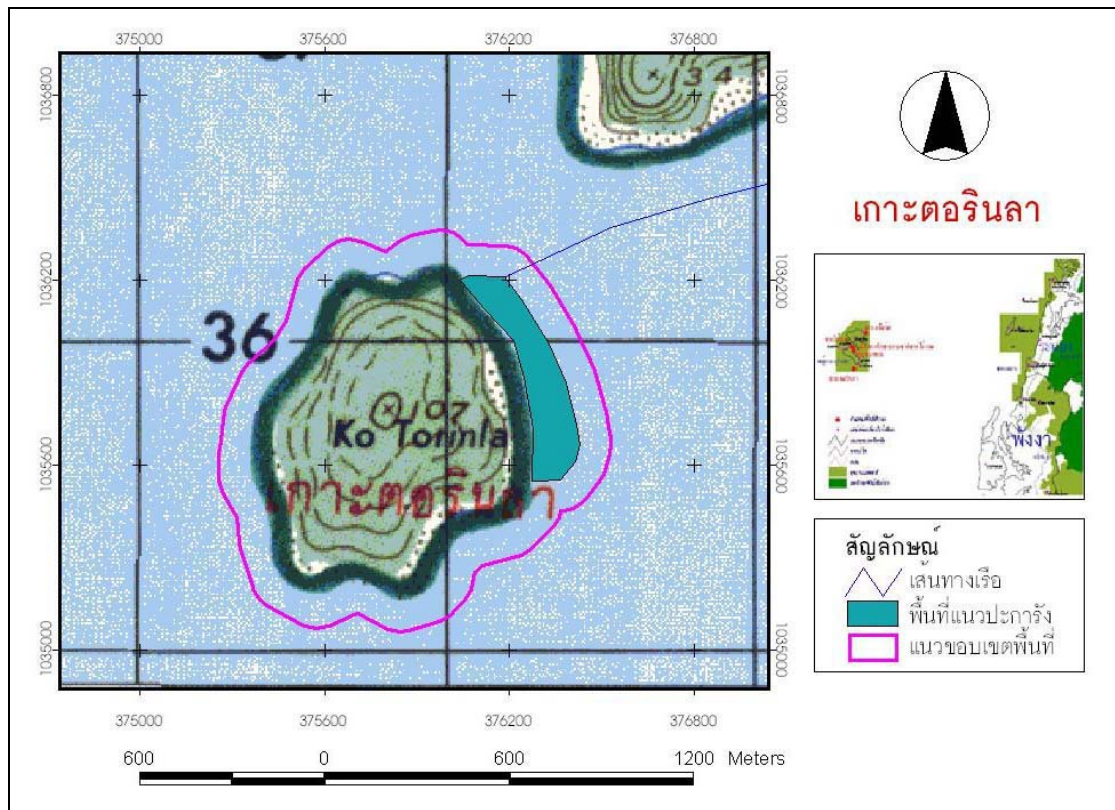

ภาพที่ 102-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะสตอร์ค จังหวัดพังงา

103) เกาะตอรินลา

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะตอรินลา มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เกาะไข่ ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 9 องศา 22 ลิปดา 17 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 97 องศา 52 ลิปดา 9 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 376187.00 และ 1035839.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติห่มู่เกาะสุรินทร์ อำเภอคุระบุรี จังหวัดพังงา มีระยะทางห่างจากฝั่งประมาณ 55.05 กิโลเมตร การเดินทางจากตัวอำเภอคุระบุรี สามารถใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) มุ่งหน้าสู่กรุงเทพฯ ประมาณ 6 กิโลเมตร จะถึงบริเวณหลักกิโลเมตรที่ 721 มีทางแยกเลี้ยวเข้าท่าเรือคุระบุรี ระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร จะมองเห็นป้ายอุทยานแห่งชาติห่มู่เกาะสุรินทร์อยู่ทางขวามือ จากนั้นให้เลี้ยวเข้าไปจอดรถบริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติ (บนฝั่ง) จากนั้นใช้บริการเรือโดยสารไปยังห่มู่เกาะสุรินทร์ ระยะทางเรือประมาณ 60 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1.5 - 3.5 ชั่วโมง (ระยะเวลาในการเดินทางขึ้นอยู่กับชนิดของเรือโดยสาร) จากนั้นต้องติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อเช่าเรือไปเกาะตอรินลา ช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวประมาณ 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 16 พฤศจิกายน จนถึงวันที่ 16 พฤษภาคม ของทุกปี มีเรือโดยสารเปิดให้บริการทุกวันไม่มีวันหยุด โดยจะปิดให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในช่วงฤดูมรสุม เกาะตอรินลามีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 30 แหล่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ อ่าวผักกาด ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 1.98 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะตอรินลาปรากฏตามภาพที่ 103-1

ภาพที่ 103-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะตอรินลา จังหวัดพังงา

- ลักษณะพื้นที่

เกาะตอรินลา มีพื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งประมาณ 2,360,358.00 ตารางเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่ธรรมชาติทั้งหมด ไม่มีพื้นที่ชายหาด ทางด้านทิศเหนือของเกาะมีพื้นที่แนวปะการังประมาณ 828,075.00 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์อยู่ในระดับสูงมาก โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 90.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับต่ำมาก โดยพบปะการังประมาณ 2 ชนิด ได้แก่ ดอกไม้ทะเล (*Heteractis magnifica*) และปะการังไฟ (*Millepora* spp.) และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับต่ำมากเช่นเดียวกัน โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่นๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 12 ชนิด เช่น ปลาการ์ตูน (*Amphiprion* sp.) กุ้งมังกร (*Panulirus versicolor*) และปลาหินสมุทร (*Pomacanthus* sp.) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 103 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับปานกลาง คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 13.20 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่า มีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น เม่นทะเล (*Diadema setosum*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ

มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 30 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่อยู่ในระดับสูงมาก

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะตอรินลาเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมหลัก คือ การดูปะการังน้ำตื้น (snorkeling) เกาะตอรินลาเป็นจุดดำน้ำที่มีชื่อเสียงของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ เปิดให้ท่องเที่ยวได้ตั้งแต่ช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงพฤษภาคมของทุกปี โดยนักท่องเที่ยวต้องติดต่อผ่านอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ ในการเข้าไปประกอบกิจกรรมนั้นหนาการณ์บริเวณแหล่งนั้นหนาการณ์แห่งนี้ ทางอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ มีการจัดบริการเรือหางยาว และอุปกรณ์ดำผิวน้ำไว้ให้เช่า พร้อมกับมีเจ้าหน้าที่ประจำเรือลำละ 2 คน นักท่องเที่ยวที่ไปเยือนอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์และพักค้างคืน ณ เขตบริการบริเวณหาดช่องขาด หรือหาดไม้งาม เกือบทั้งหมดจะไปประกอบกิจกรรมดำดูปะการังบริเวณเกาะแห่งนี้ เนื่องจากเป็นโปรแกรมที่ทางอุทยานแห่งชาติกำหนดไว้ให้บริการ ข้อควรระวังสำหรับนักดำน้ำ คือ บริเวณร่องน้ำเกาะตอรินลา มีกระแสน้ำอันรุนแรงและบางครั้งไหลวน จึงควรดำน้ำด้วยความระมัดระวัง จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนั้นหนาการณ์ของนักท่องเที่ยวไม่พบว่ามีขยะในพื้นที่เลย ส่วนด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีการวางท่อนในบริเวณพื้นที่กิจกรรม สภาพทั่วไปบริเวณเกาะตอรินลาปรากฏตามภาพที่ 103-2

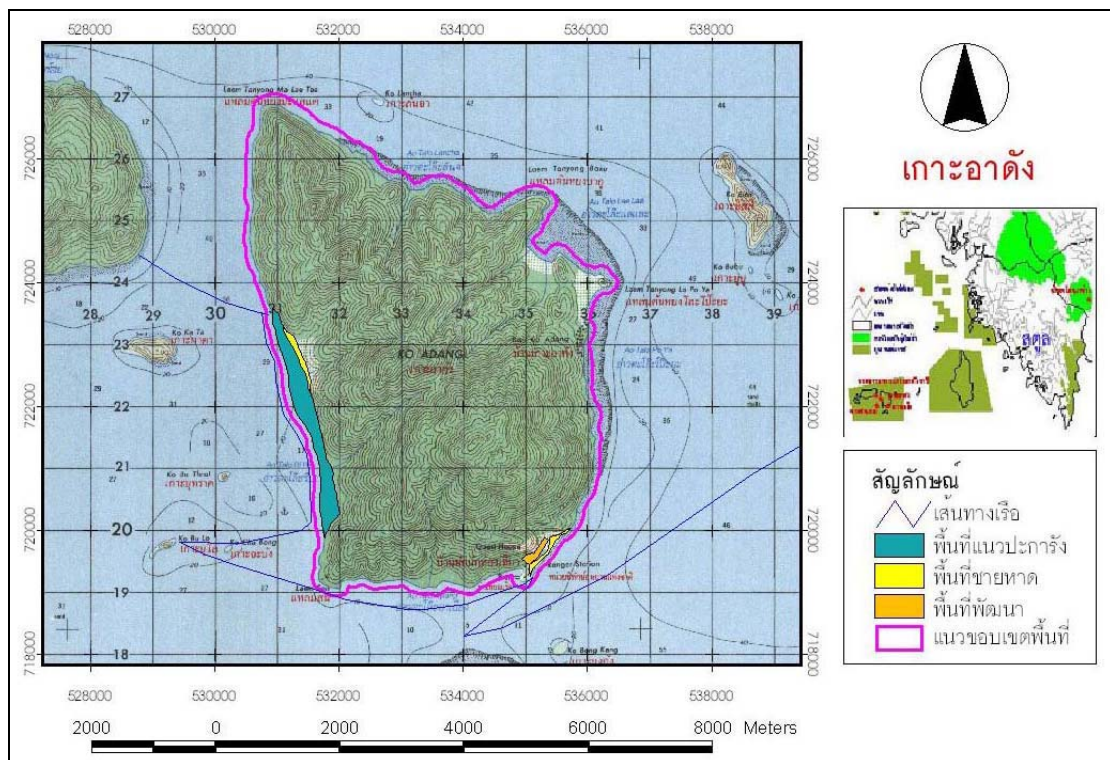

ภาพที่ 103-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะตอรินลา จังหวัดพังงา

104) เกาะอาดัง

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

เกาะอาดัง ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 6 องศา 32 ลิปดา 38 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 16 ลิปดา 42 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 531114.00 และ 723045.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติตะรุเตา ตำบลเกาะสาหร่าย อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ในอดีตเกาะอาดังเป็นที่ช่องสูมโจรสลัด ปล้นสะดมเรือ อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติตะรุเตาบริเวณฝั่งปากบาราประมาณ 62.18 กิโลเมตร การเดินทางจากตัวเมืองสตูลไปตามทางหลวงหมายเลข 406 แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 416 เพื่อเข้าอำเภอละงู จากนั้นเลี้ยวเข้าทางหลวงหมายเลข 4052 เพื่อไปขึ้นเรือที่ท่าเรือปากบารา ที่ทำการอุทยานแห่งชาติตะรุเตาอยู่ห่างจากท่าเรือปากบาราประมาณ 22 กิโลเมตร จากนั้นเดินทางด้วยเรือโดยสารจากเกาะตะรุเตาไปเกาะอาดัง มี 2 เส้นทาง คือ 1) เส้นทางท่าเรือปากบาราไปเกาะตะรุเตา (ขึ้นเรือบริเวณท่าเรือพันตะมะละกา ซึ่งเป็นที่ตั้งที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ) และ 2) เส้นทางท่าเรือตำมะลังไปเกาะตะรุเตา (ขึ้นเรือบริเวณท่าเรือตะโละวาว ซึ่งเป็นที่ตั้งหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติตะรุเตาที่ 1) สามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีเรือโดยสารจากท่าเรือปากบารา โดยใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 5 ชั่วโมง เกาะอาดังมีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติ ใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 33 แห่ง โดยแหล่งที่อยู่ใกล้ที่สุด คือ เกาะยาง ซึ่งอยู่ห่างออกไปประมาณ 2.33 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะอาดังปรากฏตามภาพที่ 104-1

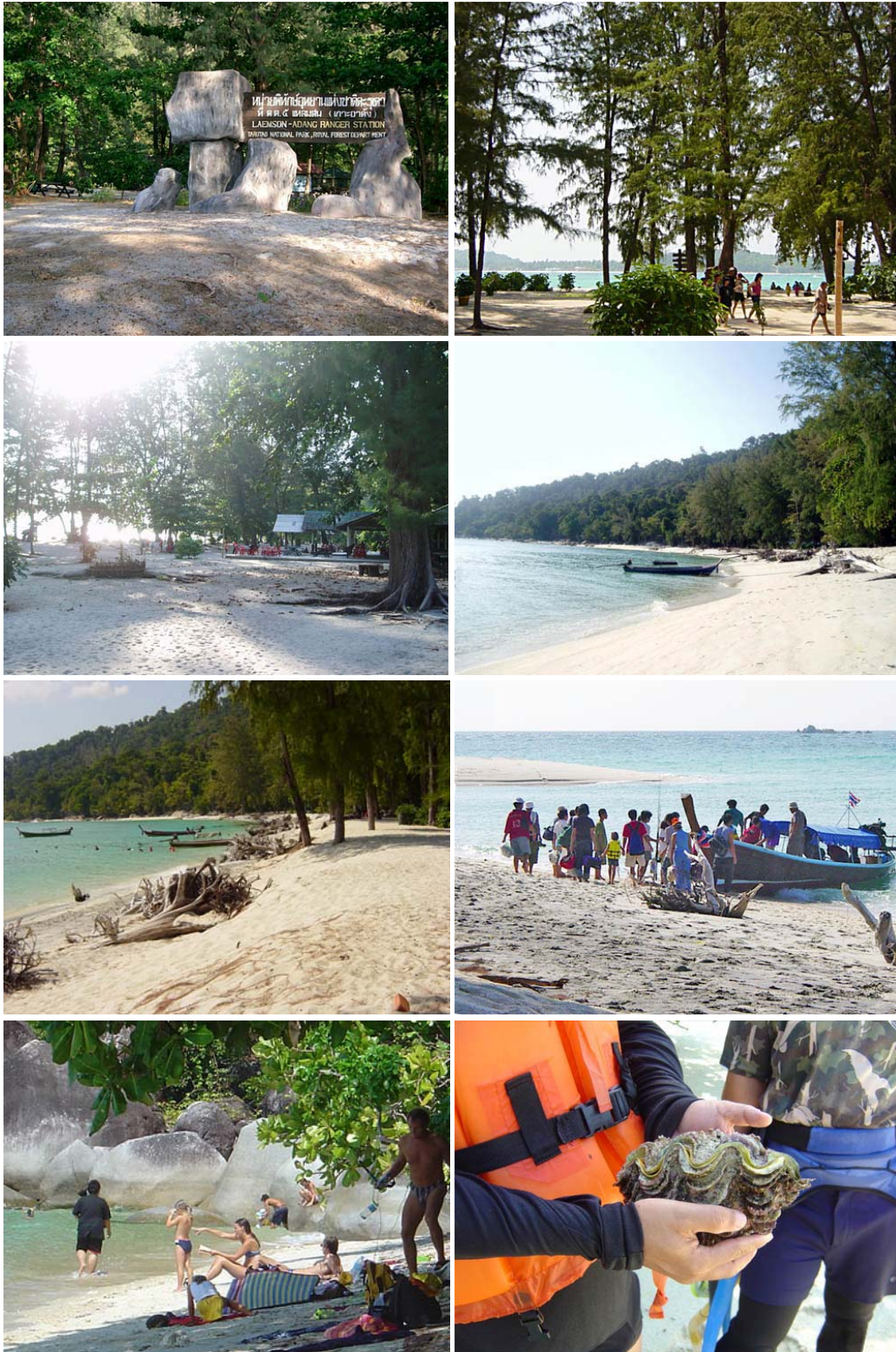
ภาพที่ 104-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่เกาะอาดัง จังหวัดสตูล

- ลักษณะพื้นที่

เกาะอาดัง มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 59,598,056 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 63,625 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 59,534,431 ตารางเมตร มีพื้นที่ชายหาดประมาณ 4,417 ตารางเมตร โดยแนวปะการังที่เปิดให้นักท่องเที่ยวประกอบกิจกรรมดำผิวน้ำได้มีพื้นที่ประมาณ 29,700,102 ตารางเมตร ซึ่งมีความสมบูรณ์ในระดับสูง โดยมีปะการังที่มีชีวิตประมาณ 80.00 เปอร์เซ็นต์ มีความหลากหลายของปะการังในระดับสูงมาก โดยพบปะการังประมาณ 76 ชนิด เช่น ปะการังดอกกะหล่ำ (*Pacillopora* spp.) ปะการังเขากวาง (*Acropora* spp.) ปะการังผิวเกล็ดน้ำแข็ง (*Montipora* spp.) และปะการังลายดอกไม้ (*Pavona* spp.) เป็นต้น และมีความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตบริเวณแนวปะการังในระดับสูงมากเช่นเดียวกัน โดยพบสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ บริเวณแนวปะการังประมาณ 207 ชนิด เช่น ปลาฉลามสมุทรจักรพรรดิ (*Pomacanthus imperator*) ปลาผีเสื้อครีบขาว (*Chaetodon auriga*) ปลาผีเสื้อคอขาว (*Chaetodon collare*) ปลาผีเสื้อลายดำ (*Chaetodon meyeri*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 103 น้ำทะเลบริเวณเกาะแห่งนี้มีความโปร่งใสในระดับต่ำ คือ สามารถมองเห็นท้องน้ำชัดเจนที่ระดับความลึกประมาณ 8 เมตร ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่มีพิษ แต่พบการมีอยู่ของสัตว์ที่อาจเป็นอันตรายได้ เช่น ปะการังเขากวาง (*Acropora aspera*) เป็นต้น และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรม คือ มีโอกาสเกิดลมมรสุมประมาณ 30 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก และมีนัยสำคัญต่อการสื่อความหมายของทรัพยากรในพื้นที่อยู่ในระดับสูง

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า เกาะอาดังเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น การดูปะการังน้ำตื้น ดำน้ำดูปะการังน้ำลึก เล่นน้ำ อาบแดด กางเต็นท์พักผ่อน จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบที่เกิดจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.0364 ชิ้นต่อ 10 ตารางเมตร ส่วนด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า เนื่องจากพื้นที่บนเกาะเป็นที่ตั้งหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติตะรุเตาที่ 5 (แหลมสน) ที่มีการบริการด้านการท่องเที่ยว จึงได้จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการพักผ่อนและประกอบกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับนักท่องเที่ยว บริเวณชายหาดด้านหน้าเกาะเป็นหาดทรายขาว ละเอียด แต่ค่อนข้างชัน และคลื่นแรง ทำให้นักท่องเที่ยวไม่นิยมเล่นน้ำในบริเวณนี้ สภาพทั่วไปบริเวณเกาะอาดังปรากฏตามภาพที่ 104-2

ภาพที่ 104-2: สภาพทั่วไปบริเวณเกาะอาดัง จังหวัดสตูล